

ԿՈՆՎԵՆՑԻԱ

Հայաստանի Հանրապետության Կառավարության և Ղազախստանի
Հանրապետության Կառավարության միջև եկամուտների և գույքի կրկնակի
հարկումը բացառելու և հարկումից խուսափելը կանխելու մասին

Հայաստանի Հանրապետության Կառավարությունը և Ղազախստանի
Հանրապետության Կառավարությունը, ցանկանալով կնքել եկամուտների և գույքի
կրկնակի հարկումը բացառելու և հարկումից խուսափելը կանխելու մասին
Կոնվենցիա,

համաձայնեցին ներքոհիշյալի մասին:

Հոդված 1

Անձինք, որոնց վրա տարածվում է Կոնվենցիան

Սույն Կոնվենցիան կիրառվում է Պետություններից մեկի կամ երկուսի ռե-
զիդենտներ հանդիսացող անձանց նկատմամբ:

Հոդված 2

Այն հարկերը, որոնց վրա տարածվում է Կոնվենցիան

1. Սույն Կոնվենցիան կիրառվում է եկամտի և գույքի հարկերի նկատմամբ, ո-
րոնք գանձվում են Պետության, նրա կենտրոնական կամ տեղական իշխանության
մարմինների անունից՝ անկախ դրանց գանձման մեթոդից:

2. Եկամուտներից և գույքից գանձվող հարկեր են համարվում եկամտի ընդհա-
նուր գումարից, գույքի ընդհանուր գումարից կամ եկամտի կամ գույքի առանձին
տարրերից գանձվող բոլոր տեսակի հարկերը, այդ թվում՝ շարժական կամ անշարժ
գույքի օտարումից առաջացած եկամուտներից ստացված հարկերը,
ձեռնարկությունների կողմից վճարվող աշխատավարձի ընդհանուր գումարից
գանձվող հարկերը, ինչպես նաև գույքի արժեքի հավելաճից գանձվող հարկերը:

3. Սույն Կոնվենցիայի գործողությունը տարածվում է, մասնավորապես,
գոյություն ունեցող հետևյալ հարկերի վրա.

Հայաստանի Հանրապետությունում՝

ա) շահութահարկ,

բ) եկամտահարկ,

գ) գույքահարկ,

(այսուհետ՝ հայկական հարկեր).

Ղազախստանի Հանրապետությունում՝

ա) կորպորատիվ եկամտահարկ,

բ) անհատական եկամտահարկ,

գ) գույքահարկ

(այսուհետ՝ ղազախական հարկեր):

4. Սույն Կոնվենցիան կիրառվում է նաև սույն հոդվածի 3-րդ կետում նշված
ցանկացած հարկին մասնատիպ կամ բնույթով նման հարկերի նկատմամբ, որոնք
կգանձվեն սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելուց հետո՝ ի լրումն գործող հարկերի
կամ դրանց փոխարեն: Պետությունների իրավասու մարմինները միմյանց կձանուցեն
Պետությունների ազգային օրենսդրության մեջ հարկմանը վերաբերող ցանկացած
նշանակալի փոփոխության մասին:

Հոդված 3 Ընդհանուր սահմանումներ

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակների համար կիրառվում են հետևյալ տերմինները.

ա) «Հայաստան» տերմինը նշանակում է Հայաստանի Հանրապետություն և, երբ օգտագործվում է աշխարհագրական իմաստով, նշանակում է՝ տարածք, ներառյալ հողը, ջրերը, ընդերքը և օդային տարածքը, որոնց նկատմամբ Հայաստանի Հանրապետությունը իրականացնում է իր ինքնիշխան իրավունքները և իրավագործությունը՝ համաձայն ազգային օրենսդրության և միջազգային իրավունքի,

բ) «Ղազախստան» նշանակում է Ղազախստանի Հանրապետություն և աշխարհագրական իմաստով օգտագործվելիս ներառում է Ղազախստանի Հանրապետության պետական տարածքը և այն գոտիները, որտեղ Ղազախստանի Հանրապետությունը, իր ազգային օրենսդրության և միջազգային պայմանագրերի (որոնց նա մասնակից է) համաձայն, կարող է իրականացնել իր ինքնիշխան իրավունքներն ու իրավագործությունը,

գ) «Պետություն»-ը, ենթատեքստից կախված, նշանակում է Հայաստան կամ Ղազախստան,

դ) «անձ» - ներառում է ֆիզիկական անձ, իրավաբանական անձ, ընկերություն և անձանց ցանկացած այլ միավորում,

ե) «ընկերություն» - կորպորատիվ կազմավորում կամ ցանկացած տնտեսական միավոր, որոնք հարկման նպատակների համար դիտարկվում են որպես կորպորատիվ կազմավորում,

զ) «ձեռնարկություն» - կիրառվում է ցանկացած տեսակի ձեռնարկատիրական գործունեության իրականացման նկատմամբ,

է) «Պետության ձեռնարկություն» և «մյուս Պետության ձեռնարկություն» նշանակում են, համապատասխանաբար, Պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն և մյուս Պետության ռեզիդենտի կողմից ղեկավարվող ձեռնարկություն,

ը) «միջազգային փոխադրում» նշանակում է՝ Պետության ձեռնարկության կողմից շահագործվող նավով, օդանավով, ավտոմոբիլային տրանսպորտով ցանկացած փոխադրում՝ բացառությամբ, երբ նավը, օդանավը կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտը շահագործվում են բացառապես մյուս Պետությունում գտնվող կետերի միջև,

թ) «իրավասու մարմին» նշանակում է.

i) Հայաստանում՝ Հայաստանի Հանրապետության ֆինանսների և էկոնոմիկայի նախարարություն և Հայաստանի Հանրապետության Կառավարությանն առընթեր հարկային պետական ծառայություն կամ նրանց լիազորած՝ ներկայացուցիչներ,

ii) Ղազախստանում՝ Ղազախստանի Հանրապետության ֆինանսների նախարարություն կամ նրա լիազորած ներկայացուցիչ.

ժ) «ազգային անձ» նշանակում է.

i) Պետության քաղաքացիություն ունեցող ֆիզիկական անձ,

ii) Պետության ազգային օրենսդրության համապատասխան՝ այդպիսի կարգավիճակ ստացած իրավաբանական անձ, ընկերություն կամ հաստատություն,

ժա) «ձեռնարկատիրական գործունեություն» տերմինը ներառում է՝ մասնագիտական ծառայությունների և այլ անկախ բնույթի գործունեության իրականացում,

ժբ) «փաստացի ղեկավարման վայր» նշանակում է՝ հիմնական կառավարման իրականացման և իրավաբանական անձի ձեռնարկատիրական գործունեության իրականացման համար անհրաժեշտ՝ առևտրային ստրատեգիկ որոշումների ընդունման վայր:

2. Սույն Կոնվենցիան կիրառվելիս դրանում չսահմանված ցանկացած տերմին, եթե այլ բան ենթատեքստից չի բխում, կունենա այն նշանակությունը, որը նա այդ պահին ունի Պետության ազգային օրենսդրությամբ այն հարկերի առնչությամբ, որոնց վրա տարածվում է սույն Կոնվենցիան: Պետության հարկային օրենսդրությամբ կիրառվող տերմինի ցանկացած նշանակություն գերակայում է այդ Պետության այլ օրենքներով տվյալ տերմինին տրված նշանակության նկատմամբ:

Հոդված 4

Ռեզիդենտ

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակների համար «Պետության ռեզիդենտ» տերմինը նշանակում է՝ ցանկացած անձ, որը, այդ Պետության ազգային օրենսդրության համաձայն, այնտեղ ենթակա է հարկման իր բնակության վայրի, ռեզիդենտության, ստեղծման վայրի, կառավարման վայրի կամ նման բնույթի ցանկացած այլ չափանիշի հիման վրա:

«Պետության ռեզիդենտ» տերմինը ներառում է նաև այդ Պետությունը, նրա կենտրոնական կամ տեղական իշխանության մարմինները կամ Պետության կենտրոնական (ազգային) բանկը:

Ռեզիդենտ չեն հանդիսանում այն անձինք, ովքեր ենթակա են հարկման Պետությունում միայն այդ Պետության աղբյուրներից ստացված եկամտի կամ այնտեղ գտնվող գույքի առնչությամբ:

2. Եթե, սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթներին համապատասխան, ֆիզիկական անձը հանդիսանում է երկու Պետությունների ռեզիդենտ, ապա նրա կարգավիճակը որոշվում է հետևյալ կերպով.

ա) նա համարվում է միայն այն Պետության ռեզիդենտ, որտեղ օգտագործման նպատակով իր տրամադրության տակ ունի մշտական կացարան: Եթե նա երկու Պետություններում էլ օգտագործման նպատակով իր տրամադրության տակ ունի մշտական կացարան, ապա նա համարվում է միայն այն Պետության ռեզիդենտ, որտեղ նա ունի առավել սերտ անձնական և տնտեսական կապեր (կենսական շահերի կենտրոն),

բ) եթե հնարավոր չէ որոշել այն Պետությունը, որտեղ նա ունի կենսական շահերի կենտրոն, կամ եթե նա Պետություններից և ոչ մեկում իր տրամադրության տակ չունի օգտագործման նպատակով մշտական կացարան, ապա նա համարվում է միայն այն Պետության ռեզիդենտ, որտեղ նա սովորաբար բնակվում է,

գ) եթե նա սովորաբար բնակվում է երկու Պետություններում, կամ եթե նա երկու Պետություններում էլ սովորաբար չի բնակվում, ապա նա համարվում է միայն այն Պետության ռեզիդենտ, որի քաղաքացին է,

դ) եթե ռեզիդենտի կարգավիճակը հնարավոր չէ որոշել «ա»-«գ» ենթակետերին համապատասխան, Պետության իրավասու մարմիններն այդ հարցի կապակցությամբ որոշում են կայացնում փոխադարձ համաձայնությամբ:

3. Եթե, սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթների համաձայն, ֆիզիկական անձ չհանդիսացող անձը հանդիսանում է երկու Պետությունների ռեզիդենտ, ապա նա համարվում է միայն այն Պետության ռեզիդենտ, որտեղ գտնվում է նրա փաստացի ղեկավարման վայրը:

Հոդված 5 Մշտական հաստատություն

1. Սույն Կոնվենցիայի նպատակների համար «մշտական հաստատություն» տերմինը նշանակում է՝ գործունեության մշտական վայր, որի միջոցով ամբողջությամբ կամ մասամբ իրականացվում է ձեռնարկության ձեռնարկատիրական գործունեությունը:

2. «Մշտական հաստատություն» տերմինը մասնավորապես ներառում է.

- ա) կառավարման վայր,
- բ) բաժանմունք,
- գ) գրասենյակ,
- դ) ֆաբրիկա,
- ե) արհեստանոց,

զ) հանքահոր, նավթի կամ գազի հորատանցք, քարհանք, սարք, շինություն կամ ցանկացած այլ հետազոտման կամ բնական պաշարների արդյունահանման վայր (ներառյալ նավը):

3. Շինարարական հրապարակը կամ շինարարական, մոնտաժման կամ հավաքման օբյեկտը կազմում են մշտական հաստատություն, եթե միայն այդպիսի հրապարակը կամ օբյեկտը գոյություն ունեն ավելի քան 6 ամիս՝ ցանկացած տասներկուամսյա ժամանակահատվածում:

4. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ դրույթներին՝ «մշտական հաստատություն» տերմինը չի դիտարկվում որպես ներառող.

ա) շինությունների օգտագործումը բացառապես ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պահպանման, առաքման կամ ցուցադրման նպատակով,

բ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը բացառապես պահպանման, առաքման կամ ցուցադրման նպատակով,

գ) ձեռնարկությանը պատկանող ապրանքների կամ արտադրանքի պաշարների պահումը բացառապես այլ ձեռնարկության կողմից վերամշակման նպատակով,

դ) գործունեության մշտական վայրի պահումը բացառապես ձեռնարկության համար ապրանքների կամ արտադրանքի գնման կամ տեղեկությունների հավաքման նպատակով,

ե) գործունեության մշտական վայրի պահումը բացառապես ձեռնարկության համար նախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթի ցանկացած այլ գործունեության իրականացման նպատակով,

զ) գործունեության մշտական վայրի պահումը սույն կետի, ներառյալ «ա»-«ե» ենթակետերում նշված գործունեության տեսակների ցանկացած համակցության իրականացման համար՝ պայմանով, որ այդպիսի համակցության արդյունքում առաջացած գործունեության մշտական վայրի համակցված գործունեությունն ունի նախապատրաստական կամ օժանդակ բնույթ:

5. Չնայած սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթներին, եթե անկախ կարգավիճակով գործակալ համարվող անձից տարբերվող անձը, որի նկատմամբ կիրառվում է սույն հոդվածի 6-րդ կետը, գործում է ձեռնարկության անունից և ունի ու սովորաբար օգտագործում է Պետությունում այդ ձեռնարկության անունից պայմանագրեր կնքելու իրավասություն, ապա այդ ձեռնարկությունը համարվում է այդ Պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող այդ անձի կողմից տվյալ ձեռնարկության համար իրականացվող ցանկացած գործունեության կապակցությամբ, եթե միայն նրա գործունեությունը չի սահմանափակվում սույն հոդվածի 4-րդ կետում նշված գործունեության տեսակներով, որը եթե անգամ իրականացվում է գործունեության մշտական վայրի միջոցով, սույն կետի դրույթների

համաձայն՝ այդ գործունեության մշտական վայրը չի վերաժում մշտական հաստատության:

6. Ձեռնարկությունը չի համարվում Պետությունում մշտական հաստատություն ունեցող միայն այն պատճառով, որ ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում այդ Պետությունում բրոքերի, կոմիսիոն գործակալի կամ անկախ կարգավիճակով ցանկացած այլ գործակալի միջոցով՝ պայմանով, որ այդ անձինք գործում են իրենց սովորական գործունեության շրջանակներում:

7. Այն փաստը, որ Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը հսկում է մյուս Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող կամ այդ մյուս Պետությունում ձեռնարկատիրական գործունեություն իրականացնող (կամ մշտական հաստատության միջոցով կամ այլ կերպով) ընկերությանը կամ վերահսկվում է նման ընկերության կողմից, այդ ընկերություններից մեկին չի վերաժում մյուսի մշտական հաստատության:

Հոդված 6

Եկամուտ անշարժ գույքից

1. Պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պետությունում գտնվող անշարժ գույքից ստացվող եկամուտը (ներառյալ գյուղատնտեսությունից և անտառային տնտեսությունից ստացվող եկամուտը) կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. «Անշարժ գույք» տերմինն ունի այն նշանակությունը, որը նա ունի այն Պետության ազգային օրենսդրության համապատասխան, որտեղ գտնվում է դիտարկվող գույքը: Այս տերմինը ցանկացած դեպքում ներառում է անշարժ գույքին օժանդակ գույքը, գյուղատնտեսությունում և անտառային տնտեսությունում օգտագործվող անասունն ու սարքավորումները, հողօգտագործման և հողային սեփականության իրավունքները, անշարժ գույքի ուզուֆրուկտը և հանքային ռեսուրսների, աղբյուրների և այլ բնական ռեսուրսների մշակման կամ մշակման իրավունքի համար որպես փոխհատուցում կատարվող փոփոխական կամ հաստատագրված վճարումների իրավունքները: Նավերը և օդանավերը կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտը որպես անշարժ գույք չեն դիտարկվում:

3. Սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթները կիրառվում են անշարժ գույքի անմիջական օգտագործումից, վարձակալության տրամադրելուց կամ ցանկացած այլ ձևով օգտագործելուց ստացված եկամտի նկատմամբ:

4. Սույն հոդվածի 1-ին և 3-րդ կետերի դրույթները կիրառվում են նաև ձեռնարկության անշարժ գույքից առաջացած եկամտի նկատմամբ:

Հոդված 7

Շահույթ ձեռնարկատիրական գործունեությունից

1. Պետության ձեռնարկության շահույթը հարկվում է միայն այդ Պետությունում, եթե միայն այդպիսի ձեռնարկությունը մյուս Պետությունում ձեռնարկատիրական գործունեություն չի իրականացնում կամ չի իրականացրել այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով: Եթե ձեռնարկությունը մյուս Պետությունում իրականացնում է կամ իրականացրել է ձեռնարկատիրական գործունեություն, ապա այդ ձեռնարկության շահույթը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում, բայց միայն այն մասով, որը վերագրվում է.

ա) այդ մշտական հաստատությանը,

բ) այդ մյուս Պետությունում ապրանքների կամ արտադրանքի վաճառքին, որոնք նույնական են մշտական հաստատության միջոցով վաճառվող ապրանքներին կամ արտադրանքին, կամ

գ) այդ մյուս Պետությունում իրականացվող այլ ձեռնարկատիրական գործունեությանը, որը իր բնույթով նույնական է նման մշտական հաստատության միջոցով իրականացվող ձեռնարկատիրական գործունեությանը:

2. Հաշվի առնելով սույն հոդվածի 3-րդ կետի դրույթները, եթե Պետության ձեռնարկությունը մյուս Պետությունում իրականացնում է ձեռնարկատիրական գործունեություն այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով, ապա Պետություններից յուրաքանչյուրում այդ մշտական հաստատությանն է վերագրվում այն շահույթը, որը նա կարող էր ստանալ, եթե լինեք առանձին և անջատ ձեռնարկություն, զբաղված՝ այդպիսի կամ համանման գործունեությամբ, այդպիսի կամ համանման պայմաններով, և գործեր ամբողջովին անկախ այն ձեռնարկությունից, որի մշտական հաստատությունն է հանդիսանում:

3. Մշտական հաստատության շահույթը որոշելիս թույլատրվում է մշտական հաստատության նպատակների համար կատարված, փաստաթղթերով հիմնավորված ծախսերի նվազեցում, ներառյալ կառավարչական և ընդհանուր վարչարարական ծախսերը, անկախ այն հանգամանքից՝ կատարված են դրանք այն Պետությունում, որտեղ գտնվում է այդ մշտական հաստատությունը, թե որևէ այլ տեղ:

Մշտական հաստատությունն իրավունք չունի հարկման բազայից նվազեցնել այն գումարները, որոնք մշտական հաստատության կողմից վճարվել են ձեռնարկությանը (այլ, քան կատարված ծախսերի փոխհատուցումը):

ա) պատենտներից կամ այլ իրավունքներից օգտվելու համար՝ ռոյալթիի, հոնորարների և այլ վճարումների տեսքով,

բ) մատուցած ծառայությունների կամ ղեկավարման համար միջնորդավճարների տեսքով,

գ) ձեռնարկության կողմից (բացառությամբ բանկերի) նրան տրամադրված փոխառության դիմաց՝ տոկոսների տեսքով:

Մշտական հաստատության շահույթը չպետք է ներառի այն գումարները (այլ, քան կատարված ծախսերի փոխհատուցումը), որոնք մշտական հաստատությունն ստացել է ձեռնարկությունից:

ա) պատենտներից կամ այլ իրավունքներից օգտվելու համար՝ ռոյալթիի, հոնորարների և այլ վճարումների տեսքով,

բ) մատուցած ծառայությունների կամ ղեկավարման համար՝ միջնորդավճարների տեսքով,

գ) նրա կողմից ձեռնարկությանը (բացառությամբ բանկերի) տրամադրված փոխառության դիմաց՝ տոկոսների տեսքով:

4. Ոչ մի շահույթ չի հաշվեգրվում մշտական հաստատությանը այդ մշտական հաստատության կողմից ձեռնարկության համար ապրանքների կամ արտադրանքի միայն գնման հիման վրա:

5. Եթե շահույթը ներառում է սույն Կոնվենցիայի այլ հոդվածներում դիտարկվող եկամուտների տեսակներ, ապա այդ հոդվածների դրույթները չեն ազդի սույն հոդվածի դրույթները վրա:

6. Սույն հոդվածի նախորդ կետերի նպատակների համար մշտական հաստատությանը վերաբերող շահույթը յուրաքանչյուր տարի որոշվում է միևնույն եղանակով, եթե չկան այդ կարգի փոփոխման ծանրակշիռ և բավարար պատճառներ:

Հոդված 8

Միջազգային փոխադրումներից ստացված եկամուտներ

1. Պետության ռեզիդենտի կողմից միջազգային փոխադրումներում սույն Կոնվենցիայի 3-րդ հոդվածի 1-ին կետի «ը» ենթակետում նշված տրանսպորտային

միջոցների շահագործումից ստացված եկամուտները հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

2. Պետության ռեզիդենտի կողմից սույն Կոնվենցիայի 3-րդ հոդվածի 1-ին կետի «բ» ենթակետում նշված տրանսպորտային միջոցների, ինչպես նաև բեռնարկերի և դրանց առնչվող՝ միջազգային փոխադրումներում շահագործման համար անհրաժեշտ սարքավորումների վարձակալությունից ստացված եկամուտները հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

3. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետի դրույթները կիրառվում են նաև Պետության ռեզիդենտի կողմից՝ տրանսպորտային միջոցների շահագործման համատեղ գործունեությունում մասնակցելուց ստացված եկամուտների նկատմամբ, բայց միայն եկամտի այն մասով, որը վերաբերում է համատեղ գործունեությունում նրա ունեցած մասնաբաժնին:

Հոդված 9

Զուգորդված (ասոցացված) ձեռնարկություններ

1. Եթե՝

ա) Պետության ձեռնարկությունը ուղղակի կամ անուղղակի կերպով մասնակցում է մյուս Պետության ձեռնարկության կառավարմանը, վերահսկմանը կամ կապիտալում, կամ

բ) միևնույն անձինք ուղղակի կամ անուղղակի կերպով մասնակցում են և՛ Պետության ձեռնարկության, և՛ մյուս Պետության ձեռնարկության կառավարմանը, վերահսկմանը կամ կապիտալում,

և յուրաքանչյուր դեպքում երկու ձեռնարկությունների միջև՝ նրանց առևտրային կամ ֆինանսական փոխհարաբերություններում ստեղծվում կամ սահմանվում են պայմաններ, որոնք տարբերվում են այն պայմաններից, որոնք կլինեին երկու անկախ ձեռնարկությունների միջև, ապա ցանկացած շահույթ, որը կարող էր հաշվեգրվել նրանցից մեկին, բայց այդ պայմանների առկայության պատճառով չի հաշվեգրվել, կարող է ներառվել այդ ձեռնարկության շահույթի կազմում և, համապատասխանաբար, հարկվել:

2. Եթե Պետությունը այդ Պետության ձեռնարկության շահույթի կազմում ներառում և, համապատասխանաբար, հարկում է այն շահույթը, որի նկատմամբ մյուս Պետության ձեռնարկությունը այդ մյուս Պետությունում հարկվում է, և այդ կերպով ներառված շահույթը հանդիսանում է շահույթ, որը կհաշվեգրվեր առաջին հիշատակված Պետության ձեռնարկությանը, եթե երկու ձեռնարկությունների միջև ստեղծված փոխհարաբերությունները այնպիսին լինեին, ինչպիսիք գոյություն ունեն անկախ ձեռնարկությունների միջև, ապա այդ մյուս Պետությունը կկատարի այդ շահույթից գանձվող հարկի գումարի համապատասխան ճշգրտում: Այդպիսի ճշգրտումը որոշելիս պետք է հաշվի առնվեն սույն Կոնվենցիայի մյուս դրույթները, և Պետության իրավասու մարմինները անհրաժեշտության դեպքում պետք է խորհրդակցեն միմյանց հետ:

Հոդված 10

Շահաբաժիններ

1. Շահաբաժինները, որոնք վճարում է Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը մյուս Պետության ռեզիդենտին, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի շահաբաժինները կարող են հարկվել նաև այն Պետությունում, որի ռեզիդենտն է համարվում շահաբաժիններ վճարող ընկերությունը, այդ Պետության ազգային օրենսդրության համապատասխան. բայց եթե շահաբաժինների

փաստացի սեփականատերը մյուս Պետության ռեզիդենտ է, ապա այդ ձևով գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի շահաբաժինների ընդհանուր գումարի 10 տոկոսը:

Սույն կետի դրույթները չեն շոշափում ընկերության հարկումը այն շահույթի նկատմամբ, որից վճարվում են շահաբաժինները:

3. «Շահաբաժիններ» տերմինը սույն Կոնվենցիայում օգտագործվելիս նշանակում է՝ եկամուտ բաժնետոմսերից կամ պարտապահանջ չհանդիսացող այլ իրավունքներից, եկամուտ շահույթին մասնակցությունից, ինչպես նաև եկամուտ այլ կորպորատիվ իրավունքներից, որը ենթակա է նույնպիսի հարկային կարգավորման, ինչպես բաժնետոմսերից եկամուտը՝ այն Պետության ազգային օրենսդրության համապատասխան, որի ռեզիդենտ է հանդիսանում շահույթ բաշխող ընկերությունը:

4. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող՝ շահաբաժինների փաստացի սեփականատերը ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պետությունում, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում շահաբաժիններ վճարող ընկերությունը, այդ մյուս Պետությունում տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով, և հոլդինգը կամ մասնակցությունը, որի հետ կապված վճարվում են շահաբաժինները, իրապես վերաբերում է այդպիսի մշտական հաստատությանը: Այդ դեպքում, հանգամանքներից կախված, կիրառվում են սույն Կոնվենցիայի 7-րդ հոդվածի դրույթները:

5. Եթե Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերությունը շահույթ կամ եկամուտներ է ստանում մյուս Պետությունից, ապա այդ մյուս Պետությունը չպետք է գանձի այդ ընկերության կողմից վճարված շահաբաժիններից ցանկացած հարկ՝ բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այդ մյուս Պետության ռեզիդենտին վճարվող այդպիսի շահաբաժինները իրապես կապված են այդ մյուս Պետությունում տեղակայված մշտական հաստատության հետ, և ընկերության չբաշխված շահույթից հարկ չի գանձվում, եթե անգամ վճարվող շահաբաժինները կամ չբաշխված շահույթը լիովին կամ մասամբ կազմված են այդ մյուս Պետությունում առաջացող եկամտից:

6. Սույն Կոնվենցիայում ոչինչ չի կարող խոչընդոտել Պետությանը՝ հարկել մյուս Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ընկերության, այդ Պետությունում տեղակայված, մշտական հաստատությանը վերաբերող շահույթը՝ ի լրումն այն հարկի, որը հաշվեգրվում է այդ Պետության ազգային անձ հանդիսացող ընկերության շահույթին՝ պայմանով, որ ցանկացած այս ձևով հաշվեգրված լրացուցիչ հարկ չի գերազանցի այդպիսի շահույթի գումարի 5 տոկոսը, որը չի ենթարկվել այդպիսի լրացուցիչ հարկման նախորդ հարկային տարիներին: Սույն կետի նպատակների համար շահույթը որոշվում է սույն կետում հիշատակված լրացուցիչ հարկից տարբերվող բոլոր այն հարկերի նվազեցումից հետո, որոնք գանձվում են այն Պետությունում, որտեղ տեղակայված է մշտական հաստատությունը:

Հոդված 11

Տոկոսներ

1. Տոկոսները, որոնք գոյանում են Պետությունում և վճարվում են մյուս Պետության ռեզիդենտին, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի տոկոսները կարող են հարկվել նաև այն Պետությունում, որտեղ դրանք գոյանում են, և՛ այդ Պետության ազգային օրենսդրությանը համապատասխան. բայց եթե ստացողը, լինելով տոկոսների փաստացի սեփականատեր, հանդիսանում է մյուս Պետության ռեզիդենտ, ապա այդպես գանձվող հարկը չպետք է գերազանցի տոկոսների ընդհանուր գումարի 10 տոկոսը:

3. Անկախ սույն հոդվածի 2-րդ կետի դրույթներից՝ Պետությունում գոյացող տոկոսներն ազատվում են այդ Պետությունում հարկումից, եթե դրանք ենթակա են

վճարման և ստացվում են մյուս Պետության, նրա կենտրոնական կամ տեղական իշխանության մարմինների կամ այդ մյուս Պետության կենտրոնական (ազգային) բանկի կամ ցանկացած նման այլ կազմակերպության կողմից, որը հետագայում կարող է համաձայնեցվել Պետությունների իրավասու մարմինների միջև:

4. «Տոկոսներ» տերմինը սույն Կոնվենցիայում օգտագործվելիս նշանակում է՝ եկամուտ ցանկացած տեսակի պարտապահանջից՝ ապահովված կամ չապահովված գրավով, պարտապաններին շահույթին մասնակցելու իրավունք տվող կամ չտվող, և, մասնավորապես, եկամուտ պետական արժեթղթերից և եկամուտ փոխառության տոմսերից կամ պարտատոմսերից, ներառյալ այդպիսի արժեթղթերի, պարտատոմսերի կամ փոխառության տոմսերի պարզևավճարներն ու շահումները: Սույն հոդվածի նպատակների համար ժամկետանց վճարումների դիմաց գանձվող տուգանքները չեն դիտվում որպես տոկոսներ:

5. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե տոկոսների փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պետությունում, որտեղ գոյանում են տոկոսները, այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով, և պարտապահանջը, որի նկատմամբ տոկոսները վճարվում են, իրապես կապված է այդպիսի մշտական հաստատության հետ: Այդ դեպքում կիրառվում են սույն Կոնվենցիայի 7-րդ հոդվածի դրույթները:

6. Համարվում է, որ տոկոսները գոյանում են Պետությունում, եթե վճարող է հանդիսանում այդ Պետության ռեզիդենտը: Սակայն եթե տոկոսներ վճարող անձը, անկախ այն հանգամանքից՝ Պետության ռեզիդենտ է հանդիսանում, թե ոչ, Պետությունում ունի մշտական հաստատություն, որի առնչությամբ առաջացել է պարտքը, որի կապակցությամբ վճարվում են տոկոսները, և այդ տոկոսները վճարվում են այդպիսի մշտական հաստատության կողմից, ապա համարվում է, որ նման տոկոսները առաջանում են այն Պետությունում, որտեղ տեղակայված է այդպիսի մշտական հաստատությունը:

7. Եթե վճարողի և տոկոսների փաստացի սեփականատիրոջ միջև կամ նրանց երկուսի և որևէ այլ անձի միջև հատուկ փոխհարաբերությունների պատճառով վճարման համար հիմք ծառայող՝ պարտապահանջին վերաբերող տոկոսների գումարը գերազանցում է այն գումարը, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և տոկոսների փաստացի սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջինը հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարի ավելցուկային մասը ենթակա է հարկման Պետություններից յուրաքանչյուրի ազգային օրենսդրության համապատասխան՝ հաշվի առնելով սույն Կոնվենցիայի մյուս դրույթները:

8. Սույն հոդվածի դրույթները չեն կիրառվում, եթե պարտապահանջի, որի նկատմամբ վճարվում են տոկոսները, ստեղծման կամ փոխանցման հետ կապված ցանկացած անձի հիմնական նպատակը կամ հիմնական նպատակներից մեկը եղել է սույն հոդվածից շահ ստանալը՝ այդպիսի պարտապահանջի ստեղծման կամ փոխանցման միջոցով:

Հոդված 12 Ռոյալթի

1. Պետությունում առաջացող և մյուս Պետության ռեզիդենտին վճարվող ռոյալթիները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Սակայն այդպիսի ռոյալթիները կարող են հարկվել նաև այն Պետությունում, որտեղ դրանք առաջանում են, և՛ այդ Պետության ազգային օրենսդրությանը համապատասխան. սակայն եթե ստացողը, լինելով ռոյալթիի փաստացի

սեփականատեր, հանդիսանում է մյուս Պետության ռեզիդենտ, ապա այդ ձևով գանձված հարկը չպետք է գերազանցի ռոյալթիի ընդհանուր գումարի 10 տոկոսը:

3. «Ռոյալթի» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործվելիս նշանակում է՝ ցանկացած տեսակի վճարում, որը ստացվում է որպես հատուցում գրական, արվեստաբանական կամ գիտական ստեղծագործությունների, ներառյալ ծրագրային ապահովման, կինոնկարների, ինչպես նաև ռադիոհեռարձակման, հեռուստատեսության կամ զանգվածային սպառման համար օգտագործվող ցանկացած արտադրանքի, ցանկացած պատենտի, ապրանքային նշանի, դիզայնի կամ մոդելի, գծագրի, գաղտնի բանաձևի կամ գործընթացի ցանկացած հեղինակային իրավունքի օգտագործման կամ օգտագործման իրավունքի տրամադրման համար կամ արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական փորձին վերաբերող տեղեկության համար, և՛ վճարումներ արդյունաբերական, առևտրային կամ գիտական սարքավորումների օգտագործման կամ օգտագործման իրավունքի տրամադրման համար:

4. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե ռոյալթիի փաստացի սեփականատերը, հանդիսանալով մի Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պետությունում, որտեղ առաջանում է ռոյալթին, այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց նկատմամբ վճարվում է ռոյալթին, իրապես կապված են այդպիսի մշտական հաստատության հետ: Այդ դեպքում կիրառվում են սույն Կոնվենցիայի 7-րդ հոդվածի դրույթները:

5. Համարվում է, որ ռոյալթիները առաջանում են Պետությունում, եթե վճարող է հանդիսանում այդ Պետության ռեզիդենտը: Սակայն եթե ռոյալթի վճարող անձը, անկախ Պետության ռեզիդենտ լինելու կամ չլինելու հանգամանքից, Պետությունում ունի մշտական հաստատություն, որի առնչությամբ առաջացել է ռոյալթի վճարելու պարտավորությունը, և այդպիսի ռոյալթիները վճարվում են այդպիսի մշտական հաստատության կողմից, ապա այդպիսի ռոյալթիները համարվում են առաջացած այն Պետությունում, որտեղ տեղակայված է մշտական հաստատությունը:

6. Եթե ռոյալթի վճարողի և դրա փաստացի սեփականատիրոջ միջև կամ նրանց երկուսի և որևէ այլ անձի միջև հատուկ հարաբերությունների պատճառով ռոյալթիի գումարը, որը վերաբերում է օգտագործմանը, իրավունքին կամ տեղեկությանը, որոնց հիման վրա է վճարվում, գերազանցում է այն գումարը, որը կհամաձայնեցվեր վճարողի և ռոյալթիի փաստացի սեփականատիրոջ միջև նման հարաբերությունների բացակայության դեպքում, ապա սույն հոդվածի դրույթները կիրառվում են միայն վերջին հիշատակված գումարի նկատմամբ: Այդ դեպքում վճարումների ավելցուկային մասը ենթակա է հարկման յուրաքանչյուր Պետության ազգային օրենսդրության համապատասխան պատշաճ կերպով հաշվի առնելով սույն Կոնվենցիայի այլ դրույթները:

7. Սույն հոդվածի դրույթները չեն կիրառվում, եթե իրավունքների, որոնց նկատմամբ վճարվում է ռոյալթին, ստեղծման կամ փոխանցման հետ կապված՝ ցանկացած անձի հիմնական նպատակը կամ հիմնական նպատակներից մեկը եղել է սույն հոդվածից շահ ստանալը՝ այդպիսի իրավունքների ստեղծման կամ փոխանցման միջոցով:

Հոդված 13

Գույքի օտարումից ստացված եկամուտներ

1. Պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պետությունում գտնվող անշարժ գույքի (ինչպես սահմանված է սույն Կոնվենցիայի 6-րդ հոդվածում) օտարումից ստացված եկամուտները կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Պետության ռեզիդենտի կողմից այն բաժնետոմսերի օտարումից ստացված եկամուտները, որոնց արժեքի 50 տոկոսից ավելին ուղղակի կամ անուղղակի կերպով

ստացվում է մյուս Պետությունում տեղակայված անշարժ գույքից, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

3. Պետության ռեզիդենտի կողմից այն շարժական գույքի օտարումից ստացված եկամուտները, որոնք կազմում են Պետության ձեռնարկությանը պատկանող և մյուս Պետությունում գտնվող մշտական հաստատության ձեռնարկատիրական գույքի մաս, ներառյալ այդպիսի մշտական հաստատության օտարումից (առանձին կամ ամբողջ ձեռնարկության հետ մեկտեղ) ստացված եկամուտները, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

4. Պետության ռեզիդենտի կողմից միջազգային փոխադրումներում շահագործվող նավերի, օդանավերի, ավտոմոբիլային տրանսպորտի օտարումից կամ այդպիսի նավերի, օդանավերի, ավտոմոբիլային տրանսպորտի շահագործման հետ կապված շարժական գույքի օտարումից ստացված եկամուտները հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

5. Սույն հոդվածի նախորդ կետերում չհիշատակված ցանկացած այլ գույքի օտարումից առաջացած եկամուտները հարկվում են միայն այն Պետությունում, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում գույքն օտարող անձը:

Հոդված 14

Վարձու աշխատանքից ստացված եկամուտներ

1. Հաշվի առնելով սույն Կոնվենցիայի 15-րդ, 17-րդ և 18-րդ հոդվածների դրույթները՝ Պետության ռեզիդենտի կողմից վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված աշխատավարձը և համանման այլ վարձատրությունները հարկվում են միայն այդ Պետությունում, եթե միայն այդպիսի վարձու աշխատանքը չի կատարվում մյուս Պետությունում: Եթե վարձու աշխատանքը կատարվում է մյուս Պետությունում, ապա վարձու աշխատանքի կատարման կապակցությամբ ստացված վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Չնայած սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթներին՝ Պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պետությունում կատարվող վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված վարձատրությունը հարկվում է միայն առաջին հիշատակված Պետությունում, եթե.

ա) ստացողը գտնվում է այդ մյուս Պետությունում համապատասխան հարկային տարում սկսվող կամ ավարտվող ցանկացած տասներկուամսյա ժամանակահատվածում ընդհանուր առմամբ 183 օրը չգերազանցող ժամանակահատվածում կամ ժամանակահատվածներում, և

բ) վարձատրությունը կատարվում է մյուս Պետության ռեզիդենտ չհանդիսացող գործատուի կողմից կամ նրա անունից, և

գ) վարձատրության հետ կապված ծախսերը չի կրում գործատուի՝ մյուս Պետությունում ունեցած մշտական հաստատությունը:

3. Չնայած սույն հոդվածի նախորդ դրույթներին՝ Պետության ռեզիդենտի կողմից միջազգային փոխադրումներում շահագործվող նավում, օդանավում կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտում կատարվող վարձու աշխատանքի դիմաց ստացված վարձատրությունը կարող է հարկվել այդ Պետությունում:

Հոդված 15

Տնօրենների հոնորարներ

Տնօրենների հոնորարները և այլ համանման վճարումները, որոնք ստացվել են Պետության ռեզիդենտի կողմից՝ որպես մյուս Պետության ռեզիդենտ ընկերության

անօրենների խորհրդի կամ համանման այլ մարմնի անդամ, կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

Հոդված 16

Արտիստներ և մարզիկներ

1. Չնայած սույն Կոնվենցիայի 14-րդ հոդվածի դրույթներին՝ Պետության ռեզիդենտի կողմից մյուս Պետությունում որպես արվեստի աշխատող, ինչպիսին է թատրոնի, կինոյի, ռադիոյի կամ հեռուստատեսության արտիստը կամ երաժիշտը, կամ որպես մարզիկ իրականացրած անձնական գործունեությունից ստացված եկամուտը կարող է հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Եթե արվեստի աշխատողի կամ մարզիկի՝ որպես այդպիսին իրականացրած անձնական գործունեությունից ստացված եկամուտը հաշվեգրվում է ոչ թե անձամբ արվեստի աշխատողին կամ մարզիկին, այլ մեկ ուրիշ անձի, ապա այդ եկամուտը, չնայած սույն Կոնվենցիայի 7-րդ և 14-րդ հոդվածների դրույթներին, հարկվում է այն Պետությունում, որտեղ իրականացվում է արվեստի աշխատողի կամ մարզիկի գործունեությունը:

Հոդված 17

Կենսաթոշակներ և համանման այլ վճարումներ

Սույն Կոնվենցիայի 18-րդ հոդվածի 2-րդ կետի դրույթներին համապատասխան՝ Պետության ռեզիդենտին նախկինում կատարած աշխատանքի համար վճարվող կենսաթոշակները և համանման այլ վճարումները հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

Հոդված 18

Պետական ծառայություն

1. Պետության կամ նրա կենտրոնական կամ տեղական իշխանության մարմինների կողմից այդ Պետության կամ նրա կենտրոնական կամ տեղական իշխանության մարմինների համար իրականացված ծառայությունների դիմաց ֆիզիկական անձին վճարվող աշխատավարձը և համանման այլ վարձատրությունները (կենսաթոշակից տարբերվող) հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

Սակայն այդպիսի աշխատավարձը և համանման այլ վարձատրությունը հարկվում են միայն մյուս Պետությունում, եթե ծառայությունը իրականացվում է այդ մյուս Պետությունում, և այդ մյուս Պետության ռեզիդենտ հանդիսացող ֆիզիկական անձը.

ա) հանդիսանում է այդ մյուս Պետության քաղաքացի, կամ

բ) չի դարձել այդ մյուս Պետության ռեզիդենտ միայն ծառայություն մատուցելու նպատակով:

2. Պետության կամ նրա կենտրոնական կամ տեղական իշխանության մարմինների կողմից կամ նրանց կողմից ստեղծված հիմնադրամներից այդ Պետության կամ նրա կենտրոնական կամ տեղական իշխանության մարմինների համար իրականացված ծառայության դիմաց ֆիզիկական անձին վճարված ցանկացած կենսաթոշակ հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

Սակայն այդպիսի կենսաթոշակը հարկվում է միայն մյուս Պետությունում, եթե ֆիզիկական անձը հանդիսանում է այդ մյուս Պետության ռեզիդենտն ու քաղաքացին:

3. Սույն Կոնվենցիայի 14-րդ, 15-րդ, 16-րդ և 17-րդ հոդվածների դրույթները կիրառվում են Պետության կամ նրա կենտրոնական և տեղական իշխանության մարմինների կողմից իրականացվող ձեռնարկատիրական գործունեության հետ կապված ծառայությունների դիմաց ռոճիկի, աշխատավարձի և այլ համանման վարձատրությունների և կենսաթոշակների նկատմամբ:

Հոդված 19 Ուսանողներ

Վճարները, որոնք ուսանողը կամ պրակտիկանտը, որը հանդիսանում է կամ անմիջապես մինչև Պետություն ժամանելը հանդիսացել է մյուս Պետության ռեզիդենտ, և որը գտնվում է առաջին հիշատակված Պետությունում բացառապես կրթություն ստանալու կամ պրակտիկա անցնելու նպատակով, ստանում է իր կեցությունն ապահովելու, կրթություն ստանալու կամ պրակտիկա անցնելու նպատակով, այդ Պետությունում չի հարկվում՝ պայմանով, որ այդ գումարների աղբյուրները գտնվում են այդ Պետությունից դուրս:

Հոդված 20 Այլ եկամուտներ

1. Պետության ռեզիդենտի եկամտի տեսակները, որոնց մասին չի հիշատակվում սույն Կոնվենցիայի նախորդ հոդվածներում, անկախ դրանց առաջացման վայրից՝ հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

2. Սույն հոդվածի 1-ին կետի դրույթները չեն կիրառվում սույն Կոնվենցիայի 6-րդ հոդվածի 2-րդ կետում սահմանված անշարժ գույքից ստացված եկամտից տարբերվող եկամուտների նկատմամբ, եթե այդպիսի եկամուտներ ստացողը, հանդիսանալով Պետության ռեզիդենտ, ձեռնարկատիրական գործունեություն է իրականացնում մյուս Պետությունում այնտեղ տեղակայված մշտական հաստատության միջոցով, և իրավունքը կամ գույքը, որոնց կապակցությամբ ստացվել է եկամուտը, իրապես կապված են այդպիսի մշտական հաստատության հետ: Այդ դեպքում կիրառվում են սույն Կոնվենցիայի 7-րդ հոդվածի դրույթները:

Հոդված 21 Գույք

1. Սույն Կոնվենցիայի 6-րդ հոդվածում նշված անշարժ գույքի տեսքով ներկայացված՝ Պետության ռեզիդենտին պատկանող և մյուս Պետությունում գտնվող գույքը հարկվում է միայն այդ մյուս Պետությունում:

2. Գույքը, որը ներկայացված է Պետության ձեռնարկության՝ մյուս Պետությունում ունեցած մշտական հաստատության ձեռնարկատիրական գույքի մաս կազմող շարժական գույքով, հարկվում է այդ մյուս Պետությունում:

3. Գույքը, որը ներկայացված է Պետության ռեզիդենտի կողմից միջազգային փոխադրումներում շահագործվող նավերով, օդանավերով կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտով և այդպիսի նավերի, օդանավերի կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտի շահագործման հետ կապված շարժական գույքով, հարկվում է միայն այդ Պետությունում:

4. Պետության ռեզիդենտի գույքի բոլոր այլ տարրերը հարկվում են միայն այդ Պետությունում:

Հոդված 22 Կրկնակի հարկման բացառումը

1. Եթե Պետության ռեզիդենտը եկամուտ է ստանում կամ տնօրինում է գույք, որոնք, սույն Կոնվենցիայի դրույթներին համապատասխան, կարող են հարկվել մյուս Պետությունում, ապա առաջին հիշատակված Պետությունը թույլ կտա.

ա) այդ ռեզիդենտի եկամտի հարկը նվազեցնել այդ մյուս Պետությունում վճարված եկամտի հարկի գումարի չափով,

բ) այդ ռեզիդենտի գույքի հարկը նվազեցնել այդ մյուս Պետությունում վճարված գույքի հարկի գումարի չափով:

Այդպիսի նվազեցումները ցանկացած դեպքում չպետք է գերազանցեն մինչև նվազեցման իրականացումը հաշվարկված եկամտի հարկի կամ գույքի հարկի այն մասը, որը վերագրելի է եկամտին կամ գույքին, որոնք կարող են հարկվել այդ մյուս Պետությունում:

2. Եթե, սույն Կոնվենցիայի որևէ դրույթին համապատասխան, Պետության ռեզիդենտի ստացվող եկամուտը կամ գույքը ազատված է հարկումից այդ Պետությունում, ապա այդ Պետությունը, այնուամենայնիվ, կարող է այդ ռեզիդենտի եկամտի կամ գույքի մնացած մասի հարկի գումարը հաշվարկելիս հաշվի առնել հարկից ազատված եկամուտը կամ գույքը:

Հոդված 23 Անխտրականություն

1. Պետության ազգային անձինք մյուս Պետությունում չեն ենթարկվի ավելի ծանր հարկման, քան այն հարկումն է, որին ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել այդ մյուս Պետության ազգային անձինք միևնույն հանգամանքներում, մասնավորապես, կապված ռեզիդենտության հետ: Այս դրույթը, չնայած սույն Կոնվենցիայի 2-րդ հոդվածի դրույթներին, կիրառվում է նաև այն անձանց նկատմամբ, որոնք չեն հանդիսանում Պետություններից մեկի կամ երկուսի ռեզիդենտ:

2. Պետության ձեռնարկության՝ մյուս Պետությունում ունեցած մշտական հաստատության հարկումը այդ մյուս Պետությունում չպետք է լինի պակաս բարենպաստ, քան այդ մյուս Պետության համանման գործունեություն իրականացնող ձեռնարկությունների հարկումն է: Այս դրույթը չպետք է մեկնաբանվի որպես Պետությանը մյուս Պետության ռեզիդենտներին նրանց քաղաքացիական կարգավիճակի կամ ընտանեկան դրության հիման վրա հարկման նպատակներով այնպիսի անձնական հարկային արտոնություններ և նվազեցումներ տրամադրել պարտավորեցնող, ինչպիսիք Պետությունը տրամադրում է իր ռեզիդենտներին:

3. Բացառությամբ այն դեպքերի, երբ կիրառվում են սույն Կոնվենցիայի 9-րդ հոդվածի 1-ին կետի, 11-րդ հոդվածի 7-րդ կետի կամ 12-րդ հոդվածի 6-րդ կետի դրույթները, Պետության ձեռնարկության կողմից մյուս Պետության ռեզիդենտին վճարված տոկոսները, ռոյալթին և այլ վճարումները այդպիսի ձեռնարկության հարկվող շահույթի որոշման նպատակով պետք է ենթարկվեն նվազեցման նույն պայմաններով, ինչպես կնվազեցվեին, եթե դրանք վճարվեին առաջին հիշատակված Պետության ռեզիդենտին: Նմանապես, Պետության ձեռնարկության ցանկացած պարտք մյուս Պետության ռեզիդենտին այդպիսի ձեռնարկության հարկման ենթակա կապիտալի որոշման նպատակով ենթակա է նվազեցման նույն պայմաններով, ինչպես նվազեցվում է պարտքը առաջինը հիշատակված Պետության ռեզիդենտին:

4. Պետության ձեռնարկությունները, որոնց կապիտալն ամբողջությամբ կամ մասամբ, ուղղակիորեն կամ անուղղակիորեն պատկանում է կամ վերահսկվում է մյուս

Պետության մեկ կամ մի քանի ռեզիդենտների կողմից, առաջինը հիշատակված Պետությունում չպետք է ենթարկվեն ավելի ծանր հարկման, քան այն հարկումն է, որին ենթարկվում են կամ կարող են ենթարկվել առաջինը հիշատակված Պետության այլ համանման ձեռնարկությունները:

5. Սույն հոդվածի դրույթները, չնայած Կոնվենցիայի 2-րդ հոդվածի դրույթներին, կիրառվում են հարկերի բոլոր տեսակների նկատմամբ:

Հոդված 24

Փոխհամաձայնեցման ընթացակարգ

1. Եթե անձը գտնում է, որ Պետություններից մեկի կամ երկուսի գործողությունները հանգեցնում են կամ կհանգեցնեն իր՝ սույն Կոնվենցիայի դրույթներին չհամապատասխանող հարկման, ապա նա կարող է, անկախ այդ Պետությունների ազգային օրենսդրությունով նախատեսված պաշտպանության միջոցներից, ներկայացնել իր գործն այն Պետության իրավասու մարմնի քննարկմանը, որի ռեզիդենտն է հանդիսանում, կամ, եթե նրա գործը վերաբերում է սույն Կոնվենցիայի 23-րդ հոդվածի 1-ին կետին, այն Պետության իրավասու մարմնին, որի ազգային անձն է հանդիսանում: Դիմումը պետք է ներկայացվի սույն Կոնվենցիայի դրույթներին չհամապատասխանող հարկման հանգեցնող գործողությունների մասին առաջին ծանուցման պահից երեք տարվա ընթացքում:

2. Եթե Պետության իրավասու մարմինը դիմումը համարի հիմնավորված, և եթե նա չկարողանա հանգել բավարար լուծման, ապա նա կձգտի խնդիրը լուծել մյուս Պետության իրավասու մարմնի հետ փոխադարձ համաձայնությամբ՝ սույն Կոնվենցիային չհամապատասխանող հարկումից խուսափելու նպատակով: Չեռք բերված ցանկացած համաձայնություն կիրականացվի՝ անկախ Պետությունների ազգային օրենսդրություններում նախատեսված որևէ ժամանակային սահմանափակումից:

3. Պետությունների իրավասու մարմինները սույն Կոնվենցիայի մեկնաբանման կամ կիրառման ընթացքում առաջացող ցանկացած դժվարություն կամ կասկած կձգտեն լուծել փոխադարձ համաձայնությամբ: Նրանք կարող են նաև խորհրդակցել սույն Կոնվենցիայով չնախատեսված դեպքերում կրկնակի հարկումը վերացնելու նպատակով:

4. Սույն Կոնվենցիայի նախորդ կետերի ըմբռնման առնչությամբ համաձայնության հասնելու նպատակով Պետությունների իրավասու մարմինները կարող են ուղղակի կապ հաստատել միմյանց հետ: Եթե համաձայնության գալու համար նպատակահարմար է կազմակերպել կարծիքների բանավոր փոխանակում, այդպիսի փոխանակումը կարող է տեղի ունենալ Պետությունների իրավասու մարմինների ներկայացուցիչներից կազմված հատուկ հանձնաժողովի նիստի շրջանակներում:

Հոդված 25

Տեղեկատվության փոխանակում

1. Պետությունների իրավասու մարմինները փոխանակում են այնպիսի տեղեկատվություն, որի վրա տարածվում են Պետությունների կամ նրանց կենտրոնական կամ տեղական իշխանության մարմինների անունից գանձվող հարկերին վերաբերող՝ սույն Կոնվենցիայի կամ ազգային օրենսդրության դրույթները՝ այնքանով, որքանով հարկումը չի հակասում սույն Կոնվենցիային: Տեղեկատվության փոխանակումը չի սահմանափակվում 1-ին և 2-րդ հոդվածներով:

2. Պետության կողմից 1-ին կետին համապատասխան ստացված ցանկացած տեղեկատվություն համարվում է գաղտնի նույն ձևով, ինչպես այդ Պետության ներքին օրենսդրության սահմաններում ստացված տեղեկատվությունը, և հաղորդվում է միայն այն անձանց կամ մարմիններին (ներառյալ դատարանները և վարչական մարմինները), որոնք կապված են 1-ին կետում նշված հարկերի գնահատման կամ հարկադիր գանձման կամ դատական հետապնդման կամ դրանց հետ կապված բողոքների քննարկման հետ: Այդպիսի անձինք կամ մարմինները տեղեկատվությունը օգտագործում են միայն այդպիսի նպատակների համար: Նրանք կարող են հրապարակել տեղեկությունները բաց դատական նիստի ընթացքում կամ դատական որոշումների ընդունման ժամանակ:

3. 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները ոչ մի դեպքում չեն կարող մեկնաբանվել որպես Պետությանը պարտավորեցնող.

ա) ձեռնարկել այդ կամ մյուս Պետության օրենսդրությանը և վարչական պրակտիկային հակասող վարչական միջոցներ,

բ) տրամադրել տեղեկատվություն, որը չի կարելի ստանալ այդ կամ մյուս Պետության օրենսդրությամբ կամ ընդունված վարչական պրակտիկայի համաձայն,

գ) տրամադրել տեղեկատվություն, որը կբացահայտեր որևէ առևտրային, ձեռնարկատիրական, արդյունաբերական կամ մասնագիտական գաղտնիք կամ առևտրային գործընթաց, կամ՝ տեղեկատվություն, որի բացահայտումը կհակասի պետական քաղաքականությանը (հասարակական կարգին):

4. Եթե տեղեկատվությունը պահանջվում է Պետության կողմից՝ սույն հոդվածին համապատասխան, մյուս Պետությունը օգտագործում է իր տրամադրության տակ եղած տեղեկատվություն ստանալու միջոցները պահանջվող տեղեկատվությունը ստանալու համար, եթե նույնիսկ այդ մյուս Պետությունը այդպիսի տեղեկատվության կարիքը կարող է չունենալ իր սեփական հարկման նպատակների համար: Նախորդ նախադասության մեջ պարունակվող պարտավորությունը հաշվի է առնում 3-րդ կետի սահմանափակումները, բայց ոչ մի դեպքում այդպիսի սահմանափակումը չի մեկնաբանվի որպես Պետությանը՝ տեղեկատվություն տրամադրելը մերժելու իրավունք տվող միայն այն պատճառով, որ նա չունի ոչ մի ներքին հետաքրքրություն այդպիսի տեղեկատվության մեջ:

5. 3-րդ կետի դրույթները ոչ մի դեպքում չեն մեկնաբանվի որպես Պետությանը՝ տեղեկատվություն տրամադրելը մերժելու իրավունք տվող միայն այն պատճառով, որ տեղեկատվությունը տնօրինվում է բանկի, այլ ֆինանսական հաստատության, անվանական սեփականատիրոջ կամ գործակալությունում կամ վստահված անձի կարգավիճակով գործող անձի կողմից, կամ այն պատճառով, որ այդ տեղեկատվությունը վերաբերում է որևէ անձի սեփականության շահերին:

Հոդված 26

Աջակցություն հարկերի գանձման գործում

1. Պետությունների իրավասու մարմինները միմյանց օգնություն կցուցաբերեն եկամտային հայցի հավաքման գործում: Այդ օգնությունը չի սահմանափակվում 1-ին և 2-րդ հոդվածների գործողությամբ: Պետությունների իրավասու մարմինները փոխադարձ համաձայնությամբ կարող են սահմանել սույն հոդվածի կիրառման ընթացակարգերը:

2. «Եկամտային հայց» տերմինը սույն հոդվածում օգտագործվելիս նշանակում է՝ Պետությունների կամ նրանց կենտրոնական կամ տեղական իշխանության մարմինների անունից գանձվող ցանկացած տեսակի հարկի գծով առաջացած գումար՝ այնքանով, ինչքանով հարկումը չի հակասում սույն Կոնվենցիային կամ ցանկացած այլ միջազգային պայմանագրի, որի կողմեր են նրանք հանդիսանում,

ինչպես նաև այդ գումարին առնչվող տոկոսները, վարչական տուգանքները և դրանց հավաքման ու պահման ծախսերը:

3. Այն դեպքում, երբ Պետության եկամտային հայցը պետք է իրականացվի այդ Պետության օրենսդրության համաձայն և վերաբերում է այն անձին, որն այդ պահին, այդ Պետության օրենսդրության համապատասխան, չի կարող խոչընդոտել դրա հավաքումը, այդ եկամտային հայցը, մյուս Պետության իրավասու մարմնի պահանջով, գանձման նպատակով կընդունվի մյուս Պետության իրավասու մարմնի կողմից: Այդ եկամտային հայցը ենթակա է հավաքման մյուս Պետության կողմից՝ նրա՝ սեփական հարկերի գանձման նկատմամբ կիրառվող օրենսդրության դրույթներին համապատասխան, ինչպես եթե այդ եկամտային հայցը լիներ այդ մյուս Պետության եկամտային հայցը:

4. Այն դեպքում, երբ Պետության եկամտային հայցը այնպիսի հայց է, որի նկատմամբ այդ Պետությունը կարող է, իր օրենսդրության համաձայն, գանձումն ապահովելու համար ձեռնարկել պահպանման միջոցներ, ապա այդ եկամտային հայցը, այդ Պետության իրավասու մարմնի պահանջով, ընդունվում է մյուս Պետության իրավասու մարմնի կողմից՝ պահպանման միջոցներ ձեռնարկելու նպատակով: Այդ մյուս Պետությունը, իր օրենսդրության դրույթներին համապատասխան, պահպանման միջոցներ է ձեռնարկում այդ եկամտային հայցի առնչությամբ այնպես, ինչպես կձեռնարկել, եթե այդ եկամտային հայցը լիներ այդ մյուս Պետության եկամտային հայցը, եթե նույնիսկ այդ միջոցների ձեռնարկման պահին եկամտային հայցը չի կատարվել առաջինը հիշատակված Պետությունում կամ վերաբերում է այն անձին, որն իրավունք ունի խոչընդոտելու դրա հավաքմանը:

5. Անկախ 3-րդ և 4-րդ կետերի դրույթներից՝ Պետության կողմից 3-րդ և 4-րդ կետերի համաձայն ընդունված եկամտային հայցը այդ Պետությունում ենթակա չէ ժամանակային սահմանափակումների կամ գերակայության սահմանման, որոնք, այդ Պետության օրենսդրության համաձայն, կիրառվում են եկամտային հայցի նկատմամբ՝ հայցի բնույթի հիման վրա: Ի հավելումն դրա՝ 3-րդ և 4-րդ կետերի համաձայն Պետության կողմից ընդունված եկամտային հայցը չի կարող այդ Պետությունում ունենալ որևէ գերակայություն, որը կիրառելի է այդ եկամտային հայցի նկատմամբ՝ մյուս Պետության օրենսդրության համաձայն:

6. Պետության եկամտային հայցի գոյության, օրինականության կամ գումարի վերաբերյալ դատական գործերը չեն ներկայացվում մյուս Պետության դատարան կամ վարչական մարմիններ:

7. Այն դեպքում, եթե Պետության կողմից 3-րդ և 4-րդ կետերին համապատասխան հարցումը ուղարկվելուց հետո և նախքան մյուս Պետության կողմից համապատասխան եկամտային հայցի գանձումն ու փոխանցումը առաջինը հիշատակված Պետությանը, համապատասխան եկամտային հայցը դադարում է գոյություն ունենալ.

ա) 3-րդ կետին համապատասխանող հարցման դեպքում, երբ առաջինը հիշատակված Պետության եկամտային հայցը հնարավոր է իրականացնել այդ Պետության օրենսդրությամբ և պատկանում է այն անձին, որն այդ պահին չի կարող, այդ Պետության օրենսդրության համաձայն, խոչընդոտել դրա հավաքմանը, կամ

բ) 4-րդ կետին համապատասխանող հարցման դեպքում, երբ եկամտային հայցը հանդիսանում է հայց, որի նկատմամբ այդ Պետությունը կարող է, իր օրենսդրության համաձայն, ընդունել եկամտային հայցի գումարի պահպանման միջոցներ՝ գանձումն ապահովելու նպատակով,

ապա առաջինը հիշատակված Պետության իրավասու մարմինն անմիջապես պետք է ծանուցի մյուս Պետության իրավասու մարմնին այդ փաստի մասին, և, մյուս Պետության ընտրությամբ, առաջինը հիշատակված Պետությունը կարող է կասեցնել կամ հետ վերցնել իր հարցումը:

8. Սույն հոդվածի դրույթները ոչ մի դեպքում չեն մեկնաբանվում որպես Պետությանը պարտավորեցնող՝

ա) ձեռնարկել այդ կամ մյուս Պետության օրենսդրությանը կամ վարչական պրակտիկային հակասող վարչական միջոցներ,

բ) ձեռնարկել պետական քաղաքականությանը (հասարակական կարգին) հակասող միջոցներ,

գ) տրամադրել աջակցություն, եթե մյուս Պետությունը չի ձեռնարկել եկամտային հայցի հավաքման կամ պահպանման համար (կախված կոնկրետ դեպքից) բոլոր համապատասխան միջոցները՝ Պետությունների օրենսդրության կամ վարչական պրակտիկայի համաձայն,

դ) ցուցաբերել աջակցություն այն դեպքերում, երբ վարչական ծանրաբեռնվածությունը այդ Պետության համար անհամամասնական է մյուս Պետության կողմից ստացվող եկամուտներին:

Հոդված 27

Դիվանագիտական ներկայացուցչությունների և հյուպատոսական հիմնարկների աշխատակիցներ

Սույն Կոնվենցիայում ոչինչ չի շոշափում դիվանագիտական ներկայացուցչությունների և հյուպատոսական հիմնարկների աշխատակիցների հարկային արտոնությունները, որոնց այդ արտոնությունները տրամադրված են միջազգային իրավունքի ընդհանուր նորմերով կամ Պետությունների մասնակցությամբ միջազգային պայմանագրերի դրույթների հիման վրա:

Հոդված 28

Ուժի մեջ մտնելը

1. Սույն Կոնվենցիան ենթակա է վավերացման և ուժի մեջ է մտնում Պետությունների կողմից դրա ուժի մեջ մտնելու համար անհրաժեշտ ներպետական ընթացակարգերի կատարման մասին վերջին գրավոր ծանուցման ստացման օրվանից:

2. Սույն Կոնվենցիան կիրառվում է.

ա) աղբյուրի մոտ գանձվող հարկերի առնչությամբ՝ սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկից կամ հունվարի մեկից հետո վճարվող կամ հաշվանցվող գումարների նկատմամբ, և

բ) այլ հարկերի առնչությամբ՝ սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկից կամ հունվարի մեկից հետո սկսվող հարկային ժամանակաշրջանում:

Հոդված 29

Փոփոխություններ և լրացումներ

Պետությունների փոխադարձ համաձայնությամբ սույն Կոնվենցիայում կարող են կատարվել փոփոխություններ և լրացումներ, որոնք ձևակերպվում են սույն Կոնվենցիայի անբաժանելի մասը հանդիսացող առանձին արձանագրություններով: Արձանագրությունները ենթակա են վավերացման և ուժի մեջ են մտնում Պետությունների կողմից դրա ուժի մեջ մտնելու համար անհրաժեշտ ներպետական

ընթացակարգերի կատարման մասին վերջին գրավոր ծանուցման ստացման օրվանից:

Հոդված 30
Գործողության դադարեցումը

Սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ է մնում մինչև Պետություններից մեկը չդադարեցնի դրա գործողությունը: Պետություններից յուրաքանչյուրը կարող է դադարեցնել Կոնվենցիայի գործողությունը՝ սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու օրվանից հնգամյա ժամանակաշրջանը լրանալուց հետո սկսվող յուրաքանչյուր օրացուցային տարվա ավարտից առնվազն վեց ամիս առաջ դիվանագիտական ուղիներով գործողությունը դադարեցնելու մասին ծանուցում ուղարկելով: Այդ դեպքում Կոնվենցիան կդադարեցնի իր գործողությունը:

ա) ադրյուրի մոտ գանձվող հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան դադարեցնելու մասին գրավոր ծանուցումը փոխանցելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկից կամ հունվարի մեկից հետո վճարված կամ հաշվանցված գումարների նկատմամբ,

բ) այլ հարկերի առնչությամբ՝ Կոնվենցիան դադարեցնելու մասին գրավոր ծանուցումը փոխանցելու տարվան հաջորդող օրացուցային տարվա հունվարի մեկից կամ հունվարի մեկից հետո սկսվող հարկային ժամանակաշրջանում:

Կատարված է *Մարտինա* քաղաքում, 2006 թվականի նոյեմբերի 6-ին, երկու բնօրինակով, յուրաքանչյուրը՝ հայերեն, ղազախերեն և ռուսերեն: Բոլոր տարբերակները հավասարազոր են: Սույն Կոնվենցիայի դրույթների մեկնաբանման ժամանակ տարաձայնություն առաջանալու դեպքում Պետությունները կդեկլարվեն ռուսերեն տեքստով:

Հայաստանի Հանրապետության
Կառավարության կողմից՝

Ղազախստանի Հանրապետության
Կառավարության կողմից՝

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հայաստանի Հանրապետության Կառավարության և Ղազախստանի
Հանրապետության Կառավարության միջև եկամուտների և գույքի կրկնակի
հարկումը բացառելու և հարկումից խուսափելը կանխելու մասին Կոնվենցիայի

Հայաստանի Հանրապետության Կառավարության և Ղազախստանի
Հանրապետության Կառավարության միջև եկամուտների և գույքի կրկնակի հարկումը
բացառելու և հարկումից խուսափելը կանխելու մասին Կոնվենցիան (այսուհետ՝
Կոնվենցիա) ստորագրելիս Պետությունները պայմանավորվեցին, որ ներքոհիշյալ
դրույթները կազմում են Կոնվենցիայի անբաժանելի մասը:

Կոնվենցիայի 5-րդ հոդվածի 4-րդ կետի առնչությամբ.

Կոնվենցիայի 5-րդ հոդվածի 4-րդ կետի դրույթները չեն ներառում ձեռնարկության
կողմից ապրանքների կամ արտադրանքի վաճառքի դեպքերը:

Կոնվենցիայի 8-րդ հոդվածի 2-րդ կետի առնչությամբ.

Կոնվենցիայի 8-րդ հոդվածի 2-րդ կետի նպատակների համար՝ տրանսպորտային
միջոցների վարձակալությունից ստացված եկամուտը ներառում է նաև կամ
օդանավի՝ (անձնակազմի հետ) և միջազգային փոխադրումներում օգտագործվող
ավտոմոբիլային տրանսպորտի վարձակալությունից ստացված եկամուտը:

Կատարված է *Պարսկաստան* . . . քաղաքում 2006 թվականի նոյեմբերի . 6 . ին,
երկու բնօրինակով, հայերեն, ղազախերեն և ռուսերեն: Բոլոր տարբերակները
հավասարազոր են: Սույն Արձանագրության մեկնաբանման ժամանակ
տարաձայնություն առաջանալու դեպքում Պետությունները կղեկավարվեն ռուսերեն
տեքստով:

Հայաստանի Հանրապետության
Կառավարության կողմից՝

Ղազախստանի Հանրապետության
Կառավարության կողմից՝

**Конвенция
между Правительством Республики Армения и Правительством
Республики Казахстан об избежании двойного налогообложения и
предотвращении уклонения от налогообложения в отношении
налогов на доходы и на имущество**

Правительство Республики Армения и Правительство Республики Казахстан, желая заключить Конвенцию об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доходы и на имущество, согласились о нижеследующем:

Статья 1

Лица, к которым применяется Конвенция

Настоящая Конвенция применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Конвенция

1. Настоящая Конвенция применяется к налогам на доходы и на имущество, взимаемым от имени Государства, его центральных или местных органов власти, независимо от метода их взимания.

2. Налогами на доходы и имущество считаются все виды налогов, взимаемые с общей суммы дохода, с общей суммы имущества или с отдельных элементов дохода или имущества, включая налоги на доходы от отчуждения движимого или недвижимого имущества, налоги, взимаемые с общей суммы жалованья или заработной платы, выплачиваемых предприятиями, а также налоги на прирост стоимости имущества.

3. Существующими налогами, на которые распространяется настоящая Конвенция, являются в частности:

в Республике Армения:

- а) налог на прибыль;
- б) подоходный налог;

с) налог на имущество;
(далее именуемые как «армянские налоги»);

в Республике Казахстан:

а) корпоративный подоходный налог;
б) индивидуальный подоходный налог;
с) налог на имущество;
(далее именуемые как «казахстанские налоги»).

4. Настоящая Конвенция применяется также к любым налогам, идентичным или по существу аналогичным налогам, указанным в пункте 3 настоящей статьи, которые будут взиматься в дополнение или вместо существующих налогов после даты вступления в силу настоящей Конвенции. Компетентные органы Государств будут уведомлять друг друга о любых существенных изменениях, которые произойдут в национальных законодательствах Государств, касающихся налогообложения.

Статья 3

Общие определения

1. Для целей настоящей Конвенции применяются следующие термины:

а) «Армения» - означает Республику Армения и при использовании в географическом смысле означает территорию, включая землю, воды, недра и воздушное пространство, на которых Республика Армения осуществляет свои суверенные права и юрисдикцию в соответствии с национальным законодательством и международным правом;

б) «Казахстан» - означает Республику Казахстан и при использовании в географическом смысле включает государственную территорию Республики Казахстан и зоны, на которых Республика Казахстан может осуществлять свои суверенные права и юрисдикцию, в соответствии с его национальным законодательством и международными договорами, участником которых она является;

с) «Государство» - означает, в зависимости от контекста, Армению или Казахстан;

д) «лицо» - включает физическое лицо, компанию и любое другое объединение лиц;

е) «компания» - означает любое корпоративное образование или любую экономическую единицу, которые для целей налогообложения рассматриваются как корпоративное образование;

f) «предприятие» - применяется к осуществлению любого вида предпринимательской деятельности;

g) «предприятие Государства» и «предприятие другого Государства» - означают, соответственно, предприятие, управляемое резидентом Государства, и предприятие, управляемое резидентом другого Государства;

h) «международная перевозка» - означает любую перевозку морским, воздушным судном, автомобильным транспортом, эксплуатируемым предприятием Государства, кроме случаев, когда морское, воздушное судно или автомобильный транспорт эксплуатируется исключительно между пунктами в другом Государстве;

i) «компетентный орган» означает:

(i) в Армении: Министр финансов и экономики Республики Армения и Начальник Государственной налоговой службы при Правительстве Республики Армения или их уполномоченных представителей;

(ii) в Казахстане: Министерство финансов Республики Казахстан или его уполномоченного представителя;

j) «национальное лицо» означает:

(i) физическое лицо, имеющее гражданство Государства;

(ii) юридическое лицо, товарищество или ассоциацию, получившие свой статус в соответствии с национальным законодательством Государства;

k) «предпринимательская деятельность» включает осуществление профессиональных услуг и другой деятельности независимого характера;

l) «место эффективного управления» - означает место осуществления основного управления и принятия стратегических коммерческих решений, необходимых для проведения предпринимательской деятельности юридического лица.

2. При применении настоящей Конвенции любой термин, не определенный в ней, будет иметь то значение, если из контекста не вытекает иное, которое он имеет в это время по национальному законодательству Государства в отношении налогов, на которые распространяется настоящая Конвенция. Любое значение термина по применяемому налоговому законодательству Государства преобладает над значением, придаваемым термину по другим законам этого Государства.

Статья 4

Резидент

1. Для целей настоящей Конвенции термин «резидент Государства» означает любое лицо, которое по национальному законодательству этого Государства подлежит в нем налогообложению на основании его местожительства, резидентства, места создания, места управления или любого другого критерия аналогичного характера.

Термин «резидент Государства» включает также само Государство, его центральные или местные органы власти, или Центральный (Национальный) Банк Государства.

Не являются резидентами лица, которые подлежат налогообложению в Государстве только в отношении дохода из источников в этом Государстве или в отношении находящегося в нем имущества.

2. Если в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи физическое лицо является резидентом обоих Государств, то его статус определяется следующим образом:

а) оно считается резидентом только того Государства, в котором оно располагает имеющимся в его пользовании постоянным жилищем; если оно располагает имеющимся в его пользовании постоянным жилищем в обоих Государствах, оно считается резидентом только того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические отношения (центр жизненных интересов);

б) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не располагает имеющимся в его пользовании постоянным жилищем ни в одном из Государств, оно считается резидентом только того Государства, в котором оно обычно проживает;

с) если оно обычно проживает в обоих Государствах или ни в одном из них, оно считается резидентом только того Государства, гражданином которого оно является;

д) если статус резидента не может быть определен в соответствии с подпунктами а) - с), компетентные органы Государств принимают решение по данному вопросу по взаимному согласию.

3. Если в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи лицо иное, чем физическое, является резидентом обоих Государств, оно считается резидентом только того Государства, в котором находится место его эффективного управления.

Статья 5

Постоянное учреждение

1. Для целей настоящей Конвенции, термин «постоянное учреждение» означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется предпринимательская деятельность предприятия.

2. Термин «постоянное учреждение», в частности, включает:

- a) место управления;
- b) отделение;
- c) контору;
- d) фабрику;
- e) мастерскую;

f) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер, установку, сооружение или любое другое место разведки (включая судно) или добычи природных ресурсов.

3. Строительная площадка или строительный, монтажный, или сборочный объект образуют постоянное учреждение, только если такая площадка или объект существуют более чем 6 месяцев в любом двенадцатимесячном периоде.

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, термин «постоянное учреждение» не рассматривается как включающий:

a) использование сооружений исключительно для целей хранения, доставки или демонстрации товаров или изделий, принадлежащих предприятию;

b) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей хранения, доставки или демонстрации;

c) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей переработки другим предприятием;

d) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий, или для сбора информации для предприятия;

e) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера;

f) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, перечисленных в подпунктах от a) до e) включительно, при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникающая в

результате такой комбинации, имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи, если лицо - иное, чем агент с независимым статусом, к которому применяется пункт 6 настоящей статьи, - действует от имени предприятия и имеет, и обычно использует в Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное учреждение в этом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо предпринимает для предприятия, если только его деятельность не ограничивается теми видами деятельности, что упомянуты в пункте 4 настоящей статьи, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, не превращает это постоянное место деятельности в постоянное учреждение, согласно положениям настоящего пункта.

6. Предприятие не рассматривается как имеющее постоянное учреждение в Государстве только потому, что оно осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионера или любого другого агента с независимым статусом, при условии, что такие лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Факт, что компания, являющаяся резидентом Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Государства или которая осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное учреждение, либо другим образом), не превращает одну из этих компаний в постоянное учреждение другой.

Статья 6

Доход от недвижимого имущества

1. Доход, получаемый резидентом Государства от недвижимого имущества (включая доход от сельского, или лесного хозяйства), находящегося в другом Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Термин «недвижимое имущество» имеет то значение, которое он имеет в соответствии с национальным законодательством Государства, в котором находится рассматриваемое имущество. Термин, в любом случае включает имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу; скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве; права землепользования и земельной собственности; узуфрукт недвижимого имущества и права на переменные или фиксированные платежи в качестве компенсации за разработку или за право на разработку минеральных ресурсов, источников и других

природных ресурсов. Морские и воздушные суда или автомобильный транспорт не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 настоящей статьи применяются к доходу, полученному от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в любой другой форме.

4. Положения пунктов 1 и 3 настоящей статьи также применяются к доходу от недвижимого имущества предприятия.

Статья 7

Прибыль от предпринимательской деятельности

1. Прибыль предприятия Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только предприятие не осуществляет или не осуществляло предпринимательскую деятельность в другом Государстве через расположенное там постоянное учреждение. Если предприятие осуществляет или осуществляло предпринимательскую деятельность в другом Государстве, то прибыль предприятия может облагаться налогом в этом другом Государстве, но только в той части, которая относится к:

- а) такому постоянному учреждению;
- б) продажам в этом другом Государстве товаров или изделий, которые идентичны товарам или изделиям, продаваемым через постоянное учреждение; или
- в) другой предпринимательской деятельности, осуществляемой в этом другом Государстве, которая по своему характеру идентична предпринимательской деятельности, осуществляемой через такое постоянное учреждение.

2. С учетом положений пункта 3 настоящей статьи, если предприятие Государства осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Государстве через расположенное там постоянное учреждение, то в каждом из Государств к этому постоянному учреждению относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было обособленным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью, при таких же или аналогичных условиях и действовало в полной независимости от предприятия, постоянным учреждением которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного учреждения допускается вычет документально подтвержденных расходов, которые понесены для целей постоянного учреждения, включая управленческие и общеадминистративные расходы, независимо от того, понесены они в Государстве, в котором расположено постоянное учреждение или в другом месте.

Постоянное учреждение не имеет права на вычеты из налогооблагаемой базы сумм, выплаченных постоянным учреждением предприятию (иных, чем компенсация понесенных расходов):

- а) в виде роялти, гонораров и других платежей за пользование патентами или другими правами;
- б) в виде комиссионных за услуги или за менеджмент;
- с) в виде процентов за займ, предоставленный ему предприятием (за исключением банков).

Прибыль постоянного учреждения не должна включать суммы (иные, чем компенсация понесенных расходов), полученные постоянным учреждением от предприятия:

- а) в виде роялти, гонораров и других платежей за пользование патентами или другими правами;
- б) в виде комиссионных за предоставленные услуги или за менеджмент;
- с) в виде процентов за займ, предоставленный им предприятию (за исключением банков).

4. Не зачисляется какая-либо прибыль постоянному учреждению на основании лишь закупки этим постоянным учреждением товаров или изделий для предприятия.

5. Если прибыль включает виды доходов, о которых отдельно говорится в других статьях настоящей Конвенции, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

6. Для целей предыдущих пунктов настоящей статьи прибыль, относящаяся к постоянному учреждению, определяется одинаковым способом ежегодно, если не имеется достаточных и веских причин для изменения такого порядка.

Статья 8

Доходы от международных перевозок

1. Доходы, полученные резидентом Государства от эксплуатации в международных перевозках транспортных средств, указанных в подпункте h) пункта 1 статьи 3 настоящей Конвенции, облагаются налогом только в этом Государстве.

2. Доходы резидента Государства от сдачи в аренду транспортных средств, указанных в подпункте h) пункта 1 статьи 3 настоящей Конвенции, а также контейнеров и относящегося к ним оборудования для их эксплуатации в международных перевозках, облагаются налогом только в этом Государстве.

3. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи применяются также к доходам, полученным резидентом Государства от его участия в совместной деятельности по эксплуатации транспортных средств, но только в отношении той части дохода, которая относится к его доле в совместной деятельности.

Статья 9

Ассоциированные предприятия

1. Если:

а) предприятие Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале предприятия другого Государства, или

б) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или капитале предприятия Государства и предприятия другого Государства

и в каждом случае между двумя предприятиями в их коммерческих или финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличные от тех, которые имели бы место между двумя независимыми предприятиями, то любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

2. Если Государство включает в прибыль предприятия этого Государства и, соответственно, облагает налогом прибыль, по которой предприятие другого Государства облагается налогом в этом другом Государстве, и прибыль, таким образом включенная, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если бы взаимоотношения между двумя предприятиями были бы такими, которые существуют между независимыми предприятиями, тогда это другое Государство сделает соответствующую корректировку суммы взимаемого с такой прибыли налога. При определении такой корректировки должны быть учтены другие положения настоящей Конвенции и компетентные органы Государств должны при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10

Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является резидентом Государства, резиденту другого Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие дивиденды могут также облагаться налогом в Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, в соответствии с национальным законодательством этого Государства, но если фактический владелец дивидендов является резидентом другого Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать 10 процентов от общей суммы дивидендов.

Положения настоящего пункта не затрагивают налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин «дивиденды» при использовании в настоящей Конвенции означает доход от акций или других прав, не являющихся долговыми требованиями, доход от участия в прибыли, а также доход от других корпоративных прав, который подлежит такому же налоговому регулированию, как доход от акций в соответствии с национальным законодательством Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец дивидендов, являющийся резидентом Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, через расположенное там постоянное учреждение, и холдинг или участие, в связи с которым выплачиваются дивиденды, действительно связан с таким постоянным учреждением. В таком случае применяются положения статьи 7 настоящей Конвенции.

5. Если компания, которая является резидентом Государства получает прибыль или доход из другого Государства, это другое Государство не должно взимать любой налог с дивидендов, выплачиваемых этой компанией, кроме случаев, когда такие дивиденды, выплачиваемые резиденту этого другого Государства, действительно связаны с постоянным учреждением, находящимися в этом другом Государстве и не может взимать с нераспределенной прибыли компании налог на нераспределенную прибыль, даже если выплачиваемые дивиденды или нераспределенная прибыль состоят полностью или частично из дохода, образующегося в этом другом Государстве.

6. Ничто в настоящей Конвенции не может препятствовать Государству облагать налогом прибыль компании – резидента другого Государства, относящуюся к постоянному учреждению, расположенному

в этом Государстве, налогом в дополнение к налогу, который начисляется на прибыль компании, являющейся национальным лицом этого Государства, при условии, что любой дополнительный налог, начисленный таким образом, не превысит 5 процентов от суммы такой прибыли, которая не подвергалась такому дополнительному налогообложению в предыдущие налогооблагаемые годы. Для целей настоящего пункта прибыль определяется после вычета из нее всех налогов, иных, чем дополнительный налог, упомянутый в настоящем пункте, взимаемых в Государстве, в котором расположено постоянное учреждение.

Статья 11

Проценты

1. Проценты, возникающие в Государстве и выплачиваемые резиденту другого Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие проценты могут также облагаться налогом в Государстве, в котором они возникают и в соответствии с национальным законодательством этого Государства, но если получатель, будучи фактическим владельцем процентов, является резидентом другого Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать 10 процентов от общей суммы процентов.

3. Несмотря на положения пункта 2 настоящей статьи, проценты, возникшие в Государстве, освобождаются от налогообложения в этом Государстве, если они причитаются и получены другим Государством, его центральными или местными органами власти, или Центральным (Национальным) Банком этого другого Государства, или любой другой подобной организацией, которая может быть согласована впоследствии между компетентными органами Государств.

4. Термин «проценты» при использовании в настоящей Конвенции означает доход от долговых требований любого вида, обеспеченных или не обеспеченных залогом, дающих или не дающих право на участие в прибыли должников, и, в частности, доход от государственных ценных бумаг, и доход от облигаций или долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для целей настоящей статьи.

5. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец процентов, являющийся резидентом

Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Государстве, в котором возникают проценты, через расположенное там постоянное учреждение и долговое требование, в отношении которого выплачиваются проценты, действительно связано с таким постоянным учреждением. В таком случае применяются положения статьи 7 настоящей Конвенции.

6. Считается, что проценты возникают в Государстве, если плательщиком является резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Государства или нет, имеет в Государстве постоянное учреждение, в связи с которым возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и такие проценты выплачиваются таким постоянным учреждением, то считается, что такие проценты возникают в Государстве, в котором расположено такое постоянное учреждение.

7. Если по причине специальных отношений между плательщиком и фактическим владельцем процентов, или между ними обоими и каким-либо другим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем процентов при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае, избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с национальным законодательством каждого из Государств, с учетом других положений настоящей Конвенции.

8. Положения настоящей статьи не применяются, если основной целью или одной из основных целей любого лица, связанного с созданием или передачей долговых требований, в отношении которых выплачиваются проценты, было получение выгоды от настоящей статьи путем создания или передачи этих долговых требований.

Статья 12

Роялти

1. Роялти, возникающие в Государстве и выплачиваемые резиденту другого Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие роялти также могут облагаться налогом в Государстве, в котором они возникают и в соответствии с национальным законодательством этого Государства, но если получатель, будучи фактическим владельцем роялти, является резидентом другого

Государства, то налог, взимаемый таким образом, не должен превышать 10 процентов от общей суммы роялти.

3. Термин «роялти» при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве вознаграждения за использование или за предоставление права использования любого авторского права на произведения литературы, искусства или науки, включая программное обеспечение, кинематографические фильмы, а также любую продукцию, используемую для радиовещания, телевидения или массового потребления, любой патент, торговую марку, дизайн или модель, план, секретную формулу или процесс, или за информацию, касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта, и платежи за использование или предоставление права пользования промышленным, коммерческим или научным оборудованием.

4. Положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если фактический владелец роялти, являющийся резидентом Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Государстве, в котором возникли роялти, через расположенное там постоянное учреждение и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, действительно связаны с таким постоянным учреждением. В таком случае применяются положения статьи 7 настоящей Конвенции.

5. Считается, что роялти возникают в Государстве, если плательщиком является резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее роялти, независимо от того, является оно резидентом Государства или нет, имеет в Государстве постоянное учреждение, в связи с которым возникло обязательство выплатить роялти, и такие роялти выплачиваются этим постоянным учреждением, тогда такие роялти считаются возникшими в Государстве, в котором расположено постоянное учреждение.

6. Если вследствие особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем роялти или между ними обоими и каким-либо другим лицом сумма роялти, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем роялти при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с национальным законодательством каждого Государства, с должным учетом других положений настоящей Конвенции.

7. Положения настоящей статьи не применяются, если основной целью или одной из основных целей любого лица, связанного с созданием или передачей прав, в отношении которых выплачиваются роялти, было

получение выгоды от настоящей статьи путем такого создания или передачи прав.

Статья 13

Доходы от отчуждения имущества

1. Доходы, полученные резидентом Государства от отчуждения недвижимого имущества, как оно определено в статье 6 настоящей Конвенции, и расположенного в другом Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Доходы, полученные резидентом Государства от отчуждения акций, получающих более 50 процентов своей стоимости прямо или косвенно от недвижимого имущества, расположенного в другом Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы, полученные резидентом Государства от отчуждения движимого имущества, составляющего часть предпринимательского имущества постоянного учреждения, которое предприятие Государства имеет в другом Государстве, включая доходы от отчуждения такого постоянного учреждения (отдельно или в совокупности со всем предприятием), могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

4. Доходы, полученные резидентом Государства от отчуждения морских, воздушных судов, автомобильного транспорта, эксплуатируемых в международной перевозке, или движимого имущества, связанного с эксплуатацией таких морских, воздушных судов, автомобильного транспорта, облагаются налогом только в этом Государстве.

5. Доходы от отчуждения любого имущества, иного чем то, о котором говорится в предыдущих пунктах настоящей статьи, облагаются налогом только в Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее имущество.

Статья 14

Доходы от работы по найму

1. С учетом положений статей 15, 17, 18 настоящей Конвенции, заработная плата и другие подобные вознаграждения, полученные резидентом Государства в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не выполняется в другом Государстве. Если работа по найму выполняется в другом

Государстве, вознаграждение, полученное в связи с выполнением работы по найму, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1 настоящей статьи, вознаграждение, полученное резидентом Государства в связи с работой по найму, выполняемой в другом Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в этом другом Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в общей сложности 183 дня в любом двенадцатимесячном периоде, начинающемся или оканчивающемся в соответствующем налоговом году; и

б) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, не являющегося резидентом другого Государства; и

с) расходы по выплате вознаграждения не несет постоянное учреждение, которое наниматель имеет в другом Государстве.

3. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, вознаграждение, полученное в отношении работы по найму, выполняемой на борту морского, воздушного судна или автомобильного транспорта, эксплуатируемых резидентом Государства в международных перевозках, может облагаться налогом в этом Государстве.

Статья 15

Гонорары директоров

Гонорары директоров и другие подобные выплаты, полученные резидентом Государства в качестве члена совета директоров или сходного с ним органа компании, которая является резидентом другого Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

Статья 16

Артисты и спортсмены

1. Несмотря на положения статьи 14 настоящей Конвенции, доход, полученный резидентом Государства в качестве работника искусства, такого как артист театра, кино, радио или телевидения, или музыкант, или в качестве спортсмена от его личной деятельности, осуществляемой в другом Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой работником искусства или спортсменом в этом своем качестве,

начисляется не самому работнику искусства или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, несмотря на положения статей 7 и 14 настоящей Конвенции, облагаться налогом в Государстве, в котором осуществляется деятельность работника искусства или спортсмена.

Статья 17

Пенсии и другие подобные выплаты

В соответствии с положениями пункта 2 статьи 18 настоящей Конвенции, пенсии и другие подобные выплаты, выплачиваемые за осуществлявшуюся работу в прошлом резиденту Государства, облагаются налогом только в этом Государстве.

Статья 18

Государственная служба

1. Заработная плата и другое подобное вознаграждение, иное, чем пенсия, выплачиваемые Государством или его центральными, или местными органами власти физическому лицу за службу, осуществляемую для этого Государства, или его центральных или местных органов власти, облагаются налогом только в этом Государстве.

Однако такая заработная плата и другое подобное вознаграждение облагаются налогом только в другом Государстве, если служба осуществляется в этом другом государстве и физическое лицо, которое является резидентом этого другого Государства:

- а) является гражданином этого другого Государства; или
- б) не стало резидентом этого другого Государства только с целью осуществления службы.

2. Любая пенсия, выплачиваемая Государством или его центральными или местными органами власти, или из созданных ими фондов физическому лицу за службу, осуществлявшуюся для этого Государства, или его центральных или местных органов власти, облагается налогом только в этом Государстве.

Однако такая пенсия облагается налогом только в другом Государстве, если физическое лицо является резидентом и гражданином этого другого Государства.

3. Положения статей 14, 15, 16 и 17 настоящей Конвенции применяются к жалованью, заработной плате и другим подобным

вознаграждениям, и к пенсиям, в отношении службы, связанной с предпринимательской деятельностью, осуществляемой Государством или его центральными или местными органами власти.

Статья 19

Студенты

Выплаты, которые студент или практикант, являющийся или непосредственно перед приездом в Государство являвшийся резидентом другого Государства и находящийся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью получения образования или прохождения практики, получает для целей своего содержания, получения образования или прохождения практики, не облагаются налогом в этом Государстве, при условии, что источники этих сумм находятся за пределами этого Государства.

Статья 20

Другие доходы

1. Виды доходов резидента Государства, независимо от источника их возникновения, о которых не говорится в предыдущих статьях настоящей Конвенции, облагаются налогом только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не применяются к доходам, иным, чем доходы от недвижимого имущества, определенные в пункте 2 статьи 6 настоящей Конвенции, если получатель таких доходов, будучи резидентом Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Государстве через расположенное в нем постоянное учреждение, и право или имущество, в связи с которыми получен доход, действительно связаны с таким постоянным учреждением. В таком случае применяются положения статьи 7 настоящей Конвенции.

Статья 21

Имущество

1. Имущество, представленное недвижимым имуществом, упомянутым в статье 6 настоящей Конвенции, принадлежащее резиденту

Государства и находящееся в другом Государстве, облагается налогом только в этом другом Государстве.

2. Имущество, представленное движимым имуществом, составляющим часть предпринимательского имущества постоянного учреждения, которое предприятие Государства имеет в другом Государстве, облагается налогом в этом другом Государстве.

3. Имущество, представленное морскими, воздушными судами или автомобильным транспортом, которые эксплуатируются резидентом Государства в международных перевозках, и движимым имуществом, связанным с эксплуатацией таких морских, воздушных судов, автомобильного транспорта, облагается налогом только в этом Государстве.

4. Все другие элементы имущества резидента Государства облагаются налогом только в этом Государстве.

Статья 22

Устранение двойного налогообложения

1. Если резидент Государства получает доход или владеет имуществом, которые согласно положениям настоящей Конвенции, могут облагаться налогом в другом Государстве, первое упомянутое Государство позволит:

а) вычесть из налога на доход этого резидента сумму налога на доход, уплаченную в этом другом Государстве;

б) вычесть из налога на имущество этого резидента сумму налога на имущество, уплаченную в этом другом Государстве.

Эти вычеты, в любом случае, не должны превышать часть налога на доход или на имущество, подсчитанного до предоставления вычета, относящегося к доходу или имуществу, которые могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если в соответствии с каким-либо положением настоящей Конвенции получаемый доход или имущество резидента Государства освобожден от налога в этом Государстве, то это государство может, тем не менее, при подсчете суммы на остальную часть дохода или имущества этого резидента принять во внимание освобожденный от налога доход или имущество.

Статья 23

Недискриминация

1. Национальные лица Государства не будут подвергаться в другом Государстве более обременительному налогообложению, чем налогообложение, которому подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства при тех же обстоятельствах, в частности, в отношении резидентства. Данное положение, несмотря на положения статьи 2 настоящей Конвенции, также применяется к лицам, которые не являются резидентами одного или обоих Государств.

2. Налогообложение постоянного учреждения, которое предприятие Государства имеет в другом Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятий этого другого Государства, осуществляющих подобную деятельность. Это положение не должно толковаться как обязывающее Государство предоставлять резидентам другого Государства любые личные налоговые льготы и вычеты для целей налогообложения на основе их гражданского статуса или семейного положения, которые оно предоставляет своим резидентам.

3. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 7 статьи 11 или пункта 6 статьи 12 настоящей Конвенции, проценты, роялти и другие выплаты, производимые предприятием Государства резиденту другого Государства, должны для целей определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия подлежать вычетам на тех же условиях, как если бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства. Аналогично, любая задолженность предприятия Государства резиденту другого Государства должна, для целей определения налогооблагаемого капитала такого предприятия, подлежать вычету на тех же самых условиях, что и задолженность резиденту первого упомянутого Государства.

4. Предприятия Государства, капитал которых полностью или частично принадлежит или контролируется прямо или косвенно одним или несколькими резидентами другого Государства, не должны подвергаться в первом упомянутом Государстве более обременительному налогообложению, чем налогообложение, которому подвергаются или могут подвергаться другие подобные предприятия первого упомянутого Государства.

5. Положения настоящей статьи, несмотря на положения статьи 2, применяются ко всем видам налогов.

Статья 24

Процедура взаимного согласования

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящей Конвенции, оно может независимо от средств защиты, предусмотренных национальными законодательствами этих Государств, представить свое дело на рассмотрение компетентному органу того Государства, резидентом которого оно является, или, если его дело подпадает под действие пункта 1 статьи 23 настоящей Конвенции, компетентному органу того Государства, национальным лицом которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение трех лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями настоящей Конвенции.

2. Компетентный орган Государства будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным и если он сам не сможет прийти к удовлетворительному решению, решить дело по взаимному согласию с компетентным органом другого Государства, с целью избежания налогообложения, не соответствующего настоящей Конвенции. Любое достигнутое согласие будет исполнено независимо от любых ограничений во времени, предусмотренных национальными законодательствами Государств.

3. Компетентные органы Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении настоящей Конвенции. Они могут также консультироваться друг с другом с целью устранения двойного налогообложения в случаях, не предусмотренных настоящей Конвенцией.

4. Компетентные органы Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом в целях достижения согласия в понимании предыдущих пунктов настоящей Конвенции. Если для достижения согласия целесообразно организовать устный обмен мнениями, такой обмен может состояться в рамках заседания специальной комиссии, состоящей из представителей компетентных органов Государств.

Статья 25

Обмен информацией

1. Компетентные органы Государств обмениваются информацией, которая подпадает под положения настоящей Конвенции или внутреннего

законодательства, касающегося налогов любого вида, взимаемых от имени Государств, или их центральных или местных органов власти, в той мере, в которой налогообложение не противоречит настоящей Конвенции. Обмен информацией не ограничивается статьями 1 и 2.

2. Любая информация, полученная Государством в соответствии с пунктом 1, считается конфиденциальной таким же образом, как и информация, полученная в рамках внутреннего законодательства этого Государства и сообщается только лицам или органам (включая суды и административные органы), связанным с оценкой или принудительным взысканием, судебным преследованием или рассмотрением апелляций, касающихся налогов, указанных в пункте 1 настоящей статьи. Такие лица или органы используют информацию только для таких целей. Они могут раскрыть информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

3. Ни в каком случае положения пунктов 1 и 2 не должны толковаться как налагающие на Государство обязательство:

а) предпринимать административные меры, противоречащие законодательству и административной практике этого или другого Государства;

б) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или обычной административной практике этого или другого Государства;

с) предоставлять информацию, которая раскрыла бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике (общественному порядку).

4. Если информация затребована Государством в соответствии с настоящей статьей, другое Государство использует имеющиеся в его распоряжении средства по сбору информации для получения затребованной информации, даже если это другое Государство может не нуждаться в такой информации для своих собственных налоговых целей. Обязательство, содержащееся в предыдущем предложении, подчинено ограничениям пункта 3, но ни в каком случае такое ограничение не будет рассмотрено, как разрешающее Государству отказать в представлении информации исключительно потому, что оно не имеет собственного интереса к такой информации.

5. Ни в каком случае положения пункта 3 не будут рассматриваться, как разрешающие Государству отказывать в предоставлении информации исключительно потому, что информация находится в ведении банка, другого финансового учреждения, номинального собственника или лица, действующего в агентстве или на

положении доверенного лица, или потому, что такая информация затрагивает интересы собственности какого-либо лица.

Статья 26

Помощь в сборе налогов

1. Компетентные органы Государств оказывают друг другу помощь в сборе доходных требований. Такая помощь не ограничивается действием статей 1 и 2. Компетентные органы Государств могут по взаимному согласованию установить процедуры применения настоящей статьи.

2. Термин «доходное требование», используемый в настоящей статье, означает сумму, причитающуюся в отношении налогов любого вида, взимаемых от имени Государств или их центральных или местных органов власти, в той мере, в которой налогообложение не противоречит настоящей Конвенции или любому другому международному договору, участниками которого они являются, а также проценты, административные штрафы и затраты на сборы и сохранность, относящиеся к этой сумме.

3. В случае, если доходное требование Государства должно быть исполнено в соответствии с законодательством этого Государства и приводится в действие лицом, которое в данный момент не может в соответствии с законодательством этого Государства, воспрепятствовать его сбору, такое доходное требование по запросу компетентного органа другого Государства, будет признано в целях сбора компетентным органом другого Государства. Такое доходное требование подлежит сбору другим Государством, в соответствии с положениями его законодательства, применяемого в отношении сбора собственных налогов, как если бы доходное требование являлось доходным требованием этого другого Государства.

4. В случае, если доходное требование Государства является требованием, в отношении которого это Государство может в соответствии со своим законодательством принять меры по сохранности с целью обеспечения сбора, такое доходное требование по запросу компетентного органа этого Государства признается в целях принятия мер по сохранности компетентным органом другого Государства. Это другое Государство принимает меры по сохранности в отношении этого доходного требования в соответствии с положениями своего законодательства, как если бы это доходное требование было доходным требованием этого другого Государства даже если в момент принятия таких мер доходное требование не осуществлено в первом упомянутом

Государстве или принадлежит лицу, имеющему право воспрепятствовать его сбору.

5. Несмотря на положения пунктов 3 и 4, доходное требование, признанное Государством в соответствии с пунктами 3 и 4, в этом Государстве не подлежит временным ограничениям или определению приоритетности, применяемых к доходным требованиям в соответствии с законодательством этого Государства в отношении характера требования. В дополнение к этому, доходное требование, признанное Государством, в соответствии с пунктами 3 или 4, в этом Государстве не имеет приоритета, применяемого к этому доходному требованию в соответствии с законодательством другого Государства.

6. Судебные дела, касающиеся существования, законности или суммы доходного требования Государства, не вносятся в суды или административные органы другого Государства.

7. В случае, если после того, как запрос направлен Государством в соответствии с пунктами 3 или 4 и до того, как другое Государство взыскало и передало соответствующее доходное требование первому упомянутому Государству, соответствующее доходное требование прекращает действие:

а) в случае с запросом, соответствующим пункту 3, когда доходное требование первого упомянутого Государства может быть исполнено в соответствии с законодательством этого Государства и принадлежит лицу, которое на данный момент не может в соответствии с законодательством этого Государства воспрепятствовать его сбору или

б) в случае с запросом, соответствующим пункту 4, когда доходное требование является требованием, в отношении которого это Государство может в соответствии со своим законодательством принять меры по сохранению суммы доходного требования с целью обеспечения сбора,

компетентные органы первого упомянутого Государства немедленно уведомляют компетентные органы другого Государства об этом факте и по выбору другого Государства, первое упомянутое Государство может приостановить или отозвать свой запрос.

8. Ни в каком случае положения настоящей статьи не толкуются как налагающие на Государства обязательства:

а) предпринимать административные меры, противоречащие законодательству и административной практике этого или другого Государства;

б) предпринимать меры, противоречащие государственной политике (общественному порядку);

с) предоставлять помощь, если другое Государство не предприняло все соответствующие меры по сбору или сохранности доходного требования, в зависимости от конкретного случая, в

соответствии с законодательствами Государств или административной практикой;

d) предоставлять помощь в тех случаях, когда административная нагрузка на это Государство несоразмерна выгоде, получаемой другим Государством.

Статья 27

Сотрудники дипломатических представительств и консульских учреждений

Ничто в настоящей Конвенции не затрагивает налоговых привилегий сотрудников дипломатических представительств и консульских учреждений, которым такие привилегии предоставлены общими нормами международного права, или в соответствии с положениями международных договоров, участниками которых являются Государства.

Статья 28

Вступление в силу

1. Настоящая Конвенция подлежит ратификации и вступает в силу с даты получения последнего письменного уведомления о выполнении Государствами внутригосударственных процедур, необходимых для ее вступления в силу.

2. Настоящая Конвенция применяется:

a) к налогам, удерживаемым у источника выплаты, в отношении сумм, уплачиваемых или зачитываемых с 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом вступления настоящей Конвенции в силу; и

b) к другим налогам, в отношении налогового периода, начинающегося с 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом вступления настоящей Конвенции в силу.

Статья 29

Изменения и дополнения

По взаимному согласию Государств в настоящую Конвенцию могут вноситься изменения и дополнения, которые оформляются отдельными протоколами, являющимися неотъемлемыми частями настоящей Конвенции. Протоколы подлежат ратификации и вступают в силу с даты получения последнего письменного уведомления о выполнении Государствами внутригосударственных процедур, необходимых для их вступления в силу.

Статья 30

Прекращение действия

Настоящая Конвенция остается в силе, пока одно из Государств не прекратит ее действие. Любое Государство может прекратить действие Конвенции, направив по дипломатическим каналам письменное уведомление о прекращении действия, по крайней мере за шесть месяцев до конца любого календарного года, следующего после истечения пятилетнего периода с даты вступления настоящей Конвенции в силу. В таком случае настоящая Конвенция прекращает свое действие:

а) в отношении налогов, удерживаемых у источника выплаты, по суммам, уплачиваемым или зачитываемым с 1 января или после 1 января года, следующего за годом направления письменного уведомления о прекращении ее действия; и

б) в отношении других налогов, за налоговый период, начинающийся с 1 января или после 1 января года, следующего за годом направления письменного уведомления о прекращении ее действия.

Совершено в городе Астана 6 мая 2006 года в двух подлинных экземплярах каждый на армянском, казахском и русском языках. Все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящей Конвенции Государства будут руководствоваться текстом на русском языке.

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ АРМЕНИЯ**

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН**

**Протокол
к Конвенции между Правительством Республики Армения и
Правительством Республики Казахстан об избежании двойного
налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения
в отношении налогов на доходы и на имущество**

При подписании Конвенции между Правительством Республики Армения и Правительством Республики Казахстан об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доходы и на имущество, Государства договорились, что следующие положения составляют неотъемлемую часть настоящей Конвенции:

В отношении пункта 4 статьи 5 Конвенции

Положения пункта 4 статьи 5 настоящей Конвенции не включают случаи продажи предприятием товаров или изделий.

В отношении пункта 2 статьи 8 Конвенции

Для целей пункта 2 статьи 8 настоящей Конвенции доход от сдачи в аренду транспортных средств включает доход от сдачи в аренду морских или воздушных судов с экипажем и автомобильного транспорта в международной перевозке.

Совершено в городе Астана 6 ноября 2006 года в двух подлинных экземплярах каждый на армянском, казахском и русском языках. Все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящей Конвенции Государства будут руководствоваться текстом на русском языке.

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ АРМЕНИЯ**

**ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН**

